

T.C.

Marmara Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalı

**FİZİKSEL ETKİNLİK KARTLARI UYGULAMALARININ 1.
VE 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAREKET BECERİLERİNİN
KAZANIMINA ETKİSİ**

**Güner KAPTAN
(Yüksek Lisans Tezi)**

İstanbul- 2019

T.C.

Marmara Üniversitesi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalı

**FİZİKSEL ETKİNLİK KARTLARI UYGULAMALARININ 1.
VE 2. SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HAREKET BECERİLERİNİN
KAZANIMINA ETKİSİ**

Güner KAPTAN

(Yüksek Lisans Tezi)

Danışman

Doç. Dr. Sinan Bozkurt

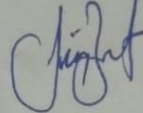
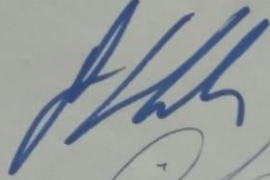
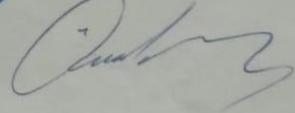
İstanbul- 2019

**Tüm kullanım hakları
M.Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü'ne aittir.**

© 2019

ONAY

Güner KAPTAN tarafından hazırlanan "Fiziksel Etkinlik Kartları Uygulamalarının 1. Ve 2. Sınıf Öğrencilerinin Hareket Becerilerinin Kazanımına Etkisi" konulu bu çalışma, 24/06/2019 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda jüri tarafından başarılı bulunmuş ve yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

	Adı Soyadı	İmza
TEZ DANIŞMANI	Doç. Dr. Sinan BOZKURT	
JÜRİ ÜYESİ	Doç. Dr. A. Oya ERKUT	
JÜRİ ÜYESİ	Doç. Dr. Nurper ÖZBAR	

ÖZGEÇMİŞ

- 2006-2010 Kağıthane Lisesi
- 2010-2014 Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Öğretmenliği
- 2014-2019 Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Spor Eğitimi Ana Bilim Dalı, Yüksek Lisans Programı

İş

- 2017-2018 Bahçeşehir Bilfen Anaokulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni
- 2018-..... Gelecek Nesil Spor Kulübünde Voleybol Antrenörü

İletişim Bilgileri

E posta: gunerrkaptan@gmail.com

Telefon: +90 531 291 25 32

ÖNSÖZ

Bu araştırmada, Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamalarının 1. ve 2. Sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisini belirlemeyi amaçlanmıştır.

Tezi yazmamda desteklerini esirgemeyen, yılmadan sorularıma cevap veren, hiçbir zaman geri çevirmeyen, çalışmada her zaman düşüncelerimi destekleyen geliştiren, bakış açımı genişleten, güler yüzünü esirgemeyen değerli hocam Doç.Dr. Sinan BOZKURT'a çok teşekkür ederim.

Çalışmanın uygulanması aşamasında yardımlarını ve desteklerini esirgemeyen Güzelcehisar İlkokulu ve Deftermehmet İlkokulu müdürleri ve öğretmenlerine, ölçüm esnasında yardım eden çalışma arkadaşlarıma, destekleri hiçbir zaman esirgemeyen ve yardım eden dostum Selin Sürek'e, İlkay Yüce ve Burak Dindar'a teşekkür ederim.

Bu yaşıma gelmemi sağlayan, her zaman destekleyen yanımda duran ANNEM ve BABAMA sonsuz teşekkürler.

GÜNER KAPTAN

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisinin incelenmesidir. Deney modeline uygun olarak düzenlenen araştırmada; “FEK’ları yer değiştirme hareketleri, dengeleme hareketleri ve nesne kontrolü hareketlerine etkisi var mıdır?” sorularına cevap aranmıştır. Ayrıca bu değişkenler arasında gruplar arası farkın olup olmadığına bakılmıştır.

Araştırmanın örneklemini; 2017-2018 öğretim yılı Beykoz İlçesi Güzelcehisar İlkokul öğrencileri (n=50) çalışma grubunu, Beykoz İlçesi Defterdar Mehmet Bey İlkokulu öğrencileri (n=49) kontrol grubunu oluşturmuştur. Öğrenciler 7-8 yaş aralığındadır. Araştırmamızda çalışma grubuna “Oyun ve Fiziki Etkinlikler “ dersleri için hazırlanmış olan Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)’ ndan Sarı Kart grubundaki Temel Hareket Becerileri programı uygulanmıştır. Eğitim haftada 2 gün 1 saat olmak üzere 7 hafta boyunca uygulanmıştır. Kontrol grubu kendi beden eğitimi ders müfredatını yapmaya devam etmiştir.

Araştırmada kullanılan testler; Esneklik Testi, Durarak Uzun Atlama (D.U.A), 5 m ve 20 m Koşu Testi, Çeviklik Testi, Top Atma, Top Yakalama, Flamingo Denge Testi uygulanmıştır.

Araştırmanın analizinde; katılımcı test değerlerinin normal dağılıma uygunluk gösterip göstermediği, homojenliği Kolmogrov Smirnov ve Shapiro Wilks testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılıma uygunluk göstermediği tespit edilmiştir. Bu sebeple verilerin analizi için non-parametrik testlerin kullanılması uygun görülmüştür. Grup içi dağılımların incelenmesinde Wilcoxon Testi, gruplar arası farklılığı belirlemek içinse Mann Whitney-U Testi kullanılmıştır.

Araştırmanın sonucunda; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamasının 1. ve 2. sınıflara uygulamasında esneklik, D.U.A., 5 m ve 20 m koşu özelliği, denge, top yakalama özellikleri çalışma grubu lehine olumlu ve anlamlı yönde olduğu gözlemlenmiştir ($p<0,05$).

Anahtar kelimeler: Temel Hareket becerisi, Fiziksel Etkinlik Kartları, Motor Beceri Testleri.

ABSTRACT

The aim of this research is to analyze the effect of Physical Activity Card applications on the acquisition of movement skills of 1st and 2nd grade students. The research consisted of 7-8 age group students in the 2017-2018 academic year in Beykoz District, Güzelcehisar Primary School students (n: 50) study group and Beykoz Districts students in the primary school of Defterdar Mehmet Bey (n: 49) control group.

In our study, "Basic Activity Skills" program in Yellow Card group of Physical Activity Cards (FEK) which is prepared for "Game and Physical Activities" classes has been applied to the study group. It was carried out for 7 weeks, 2 days a week for 1 hour. Their physical education curriculum was applied, in the control group.

For both groups, "Flexibility Test", "Standing Long Jump (D.U.A)", "5 m and 20 m Running Test", "Agility Test", "Ball Throwing", "Ball Catching" and "Flamingo Balance Test" were applied. Before starting the program, pre-test and after the end of the program, the final test was applied.

In the analysis of the research; the homogeneity of the participant test values was examined with the Kolmogorov Smirnov and Shapiro Wilks test and the data were found to be unsuitable for normal distribution therefore. For this reason, non-parametric tests should be used for data analysis. Wilcoxon Test was used to examine the distribution within the group and Mann Whitney-U Test was used to determine the difference between the groups.

As a result of research; flexibility, standing long jump 5 m and 20 m running properties, balance and ball catching characteristics were found to be positive significant in a favor of the study group ($p < 0.05$).

Key words: Basic Motion Skills, Physical Activity Cards, Motor Skills Tests.

İÇİNDEKİLER

ÖZGEÇMİŞ	i
ÖNSÖZ	ii
ÖZET	iii
ABSTRACT	iv
TABLolar LİSTESİ	viii
ŞEKİLLER LİSTESİ	x
BÖLÜM I : GİRİŞ	1
1.1 Problem Durumu	1
1.2 Amaç	5
1.2.1 Hipotez.....	6
1.3 Önem	6
1.4 Sınırlılıklar	6
1.5 Varsayımlar	6
1.6 Tanımlar	7
1.7 Kısaltmalar	7
BÖLÜM II : İLGİLİ ARAŞTIRMALAR / ALAN YAZIN	8
2.1 Gelişim.....	8
2.1.1 Gelişim ile İlgili Anahtar Kavramlar	8
2.1.1.1 Büyüme.....	8
2.1.1.2 Olgunlaşma	9
2.1.1.3 Öğrenme.....	9
2.1.1.4 Hazırbulunuşluk.....	9
2.2 Gelişim alanları	9
2.2.1 Bilişsel Gelişim.....	9
2.2.2 Duyuşsal Gelişim.....	10
2.2.3 Fiziksel Gelişim	10

2.2.4	Motor Gelişim.....	10
2.2.4.1	Motor Gelişim ile İlgili Anahtar Kavramlar.....	11
2.2.4.1.1	Motor Hareket.....	11
2.2.4.1.2	Motor Performans.....	11
2.2.4.1.3	Motor Davranış.....	11
2.2.4.1.4	Motor Öğrenme.....	11
2.2.4.1.5	Motor Kontrol.....	11
2.2.4.1.6	Motor Beceri.....	12
2.2.4.2.	Temel Motor Beceri.....	12
2.2.4.2.1	Dengeleme Hareketleri.....	12
2.2.4.2.2	Lokomotor Hareketler.....	12
2.2.4.2.3	Manipülatif Hareketler.....	12
2.2.5	Motor gelişim üzerine etki eden etmenler	13
2.3	Motor Gelişimin Ölçülmesi ve Türkiye’de Kullanılan Ölçme Araçları	14
2.4	Motorik Özellikler.....	14
2.4.1	Esneklik	14
2.4.2	Durarak Uzun Atlama.....	14
2.4.3	Sürat.....	14
2.4.4	Çeviklik.....	15
2.4.5	Top Atma	15
2.4.6	Top Yakalama.....	15
2.4.7	Denge	15
2.5	Kuramsal Temeller.....	16
2.5.1	Eğitim.....	16
2.5.2	Eğitimin önemi ve amacı	16
2.5.3	Eğitim Alanları	18
2.5.4	Öğretim	19
2.6	Beden Eğitimi.....	19
2.6.1	Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programının Özel Amaçları ..	20
2.6.2	Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programları.....	21
2.6.3	Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)	21
2.6.4	FEK ile ilgili yapılan araştırmalar	23

BÖLÜM III: YÖNTEM	25
3.1 Araştırmanın Modeli	25
3.2 Evren ve Örneklem/Çalışma Grubu	25
3.3 Veri Toplama Araçları	25
3.3.1 Boy ve Vücut Ağırlığı Ölçümü.....	26
3.3.2 Esneklik (Oturuş Testi-OUT)	26
3.3.3 Durarak Uzun Atlama	27
3.3.4 5 m ve 20 m Koşu Testi	27
3.3.5 Çeviklik.....	27
3.3.6 Top Atma	28
3.3.7 Top Yakalama.....	28
3.3.8 Flamingo Denge Testi.....	29
3.4 Verilerin Toplanması	29
3.5 Verilerin Analizi.....	29
BÖLÜM IV: BULGULAR	30
4.1 Tanımlayıcı ve Grup İçi İstatistik Verileri	30
4.2 Gruplar Arası Ön Test-Son Test Verilerinin Karşılaştırılması	43
BÖLÜM V: TARTIŞMA-SONUÇ	55
5.1 Tartışma.....	55
5.2 Sonuç.....	71
5.2.1 Sonuç	71
5.2.2 Öneriler	74
KAYNAKÇA	75
EKLER	81

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Boy ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	30
Tablo 2. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	31
Tablo 3. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	32
Tablo 4. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	33
Tablo 5. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	33
Tablo 6. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	34
Tablo 7. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	35
Tablo 8. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	36
Tablo 9. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	36
Tablo 10. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	37
Tablo 11. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	38
Tablo 12. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	38
Tablo 13. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	39
Tablo 14. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	40
Tablo 15. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	41
Tablo 16. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri	42
Tablo 17. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Boy ve Vücut Ağırlığı Test Analizi	43
Tablo 18. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi	44
Tablo 19. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi	45
Tablo 20. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi	45
Tablo 21. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Boy ve Vücut Ağırlığı Test Analizi	46
Tablo 22. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi	47
Tablo 23. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi	48

Tablo 24. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi.	48
Tablo 25. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Boy Ve Vücut Ağırlığı Test Analizi	49
Tablo 26. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi	50
Tablo 27. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi	51
Tablo 28. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi	51
Tablo 29. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Boy Ve Vücut Ağırlığı Test Analizi	52
Tablo 30. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi	52
Tablo 31. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi	53
Tablo 32. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi ..	54

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. CDC'nin belirlediği günlük fiziksel aktivite rotası.	4
Şekil 2. Temel hareket becerileri (Ersöz, 2012).	13
Şekil 3. Vücut Ağırlığı Ölçümü.....	26
Şekil 4. Boy Ölçümü.....	26
Şekil 5. Esneklik (Otur Uzan Testi).....	26
Şekil 6. Durarak Uzun Atlama.....	27
Şekil 7. 5 m ve 20 m Koşu Testi.....	27
Şekil 8. Çeviklik	27
Şekil 9. Top Atma.....	28
Şekil 10. Top Yaklaşma	28
Şekil 11. Flamingo Denge Testi	29

BÖLÜM I : GİRİŞ

Bu bölümde araştırmanın; problemi, amacı, önemi, sınırlılıkları ve sayıtları açıklanmıştır.

1.1 Problem Durumu

Eğitim bireylerin toplumsal, siyasal, ekonomik, bireysel, kültürel ve sosyal hayatı aktarma aracıdır. Uzman kişilerce, genel bir program dahilinde ve belli bir mekanda konularla anlatılmaktadır. Eğitimin en bilinen tanımı, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme sürecidir (Ertürk, 1993). Okul, çocuklar için sadece bilgi yuvası değil aynı zamanda sosyal, duygusal, kültürel, beceri ve karakterini geliştiren ve eğiten aileden sonra ikincil kurumdur. Okullar çocukların iş birliğiyle karar vermeyi, kendilerini değerlendirmeyi, sorgulamayı, yaratıcı olmayı, üretken ve aynı zamanda paylaşabilen bir kişi olmayı öğrendiği yerdir. Eskiden çocuklar serbest oynayamaz, sorulan sorular cevapsız kalırdı. Bu da çocukların kendini gerçekleştirmesinde büyük engellerden birini oluşturmaktadır. Günümüzde benimsenen yapılandırmacı eğitim sisteminde çocuklar bilgileri doğrudan deneyimleyip özümsemekte, kendini gerçekleştirmeye çalışmakta ve bilinçli bireyler olma yolunda yürümektedirler. Bireyleri bedensel, zihinsel, duygusal ve toplumsal yönleriyle bir bütün olarak geliştirmek, modern eğitimin temel ilkelerindedir (Güven, Yıldız, 2014).

Beden eğitimi genel eğitimi desteklemektedir. Beden eğitimi ve sporun ideal tanımına bakıldığında; insanların fiziksel güç ve yeteneklerinin, zihinsel ve ruhsal eğitime paralel düzeyde geliştirilmesini hedefleyen hareket formları olarak yapılmaktadır (Dohman, Özmaden, 2008). Öğrencilerin gelişim özellikleri dikkate alınarak fert ve toplum yönünden sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı, dengeli bir kişilik sahibi, yapıcı, yaratıcı ve üretken, milli kültür değerlerini ve demokratik hayatın temel ilkelerini benimsemiş fertler olarak yetiştirilmeleri için en önemli araç olarak yer almaktadır (MEB, 2005). İlk çağlardan bu yana hareket ve beden terbiyesi ile belli bir amaca ulaşılmıştır. Çağ değiştikçe amaçlar ve felsefeler değişince içerikte değişmeye başlamıştır. Beden

eğitiminin amacı, uygun fiziksel çalışmalar ile bedensel, duygusal, zihinsel ve sosyal açıdan sağlıklı bireyselleştirmeye yöneliktir (Usluoğlu, 2014). Sporu kültür olarak benimsetmek, spor branşlarını tanıtmak, yetenekli olanlarını ilgili kulüplere ve antrenörlere yöneltmek, sporu yaşam boyu sürdürülmesini sağlamak beden eğitiminin başlıca görevidir. Beden eğitimi gelişimi anaokulundan liseye kadar devam eder. Oyun, çocuğa hiç kimsenin öğretemeyeceği konuları kendi deneyimleriyle öğrenmesi yöntemidir (Yavuzer, 1984). Hareket eğitimi ve oyun ile alıştırmayı yaptırarak çocukları geliştirerek ortaokulda branşları öğrenmeye ve uygulamaya hazır hale getirmeliyiz.

Okul çocukların kendilerinin bedensel, zihinsel, fiziksel, sosyal gelişimlerini destekleyen uyarıcıların bolca bulunduğu bir yerdir. Bunlardan faydalanmak, her şeyi öğrenebilir hale gelmek için yeterli ortam ve imkân verilmelidir. Büyük şehirlerde beden eğitimi dersi için gerekli ekipmana ulaşmak kolay fakat küçük yerlerde köylerde bu ekipmanlara ulaşmak zordur. Aynı zamanda köylerde hala taşınmalı eğitim yapılması, kar yağınca yolların kapanması eğitimi daha da zorlaştırmaktadır. Bu durum öğrenciler açısından fırsat ve imkân eşitliğini bozmaktadır. Akar, sağlıklı eğitim verebilmek için okullarımızın ve sınıflarımızın istenilen normlarına uygun olması gerektiğini belirterek bilgi toplumuna geçmiş veya geçmemiş birçok toplumun en büyük problemi diye belirtmiştir (Akar, 2007). Ailelerin sosyo-ekonomik durumu ve spora bakış açısı önemli olmaktadır. Büyük şehirlerde yaşayıp okullarda veya spora gönderilen çocuklar olduğu gibi büyük şehir dışındaki yerlerde henüz sporla tanışmamış çocuklarda olabiliyor. Bu durum öğrenciler arasındaki eşitlik ilkesini ortadan kaldırıyor.

Ülkemizde 2012 yılından itibaren zorunlu eğitim 12 yıla çıkartıldı. 4+4+4 şeklinde kesintili olarak uygulamaya başlandı (MEB, 2012). Bu sistemde ilk dört yılı ‘Beden Eğitimi ve Oyun’ adı altında sınıf öğretmenleri ders vermektedir. Bu dönemde çocuklara hem oyunlarla birlikte hareket etmesini sağlamak hem de bilişsel, sosyal yönden geliştirmeyi amaçlamaktadırlar. Günümüzde şehirleşmenin fazla olması, çevrede parkların olmaması çocukların fazla hareket etmemesine sebep olmuştur, teknolojinin gelişmesi ile bilgisayar ve tablet başında geçirilen zamanın artması obeziteyi tetiklemiştir. Türkiye beslenme ve sağlık araştırmalarına göre; (Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, 2018).

12 yaş ve üzeri bireylerin;

%71,9'u egzersiz yapmıyor

%9,7'si haftada 1-2 kez

%10,8'i her gün yapıyor

TV, bilgisaya ve internet başında geçirilen ortalama süreler;

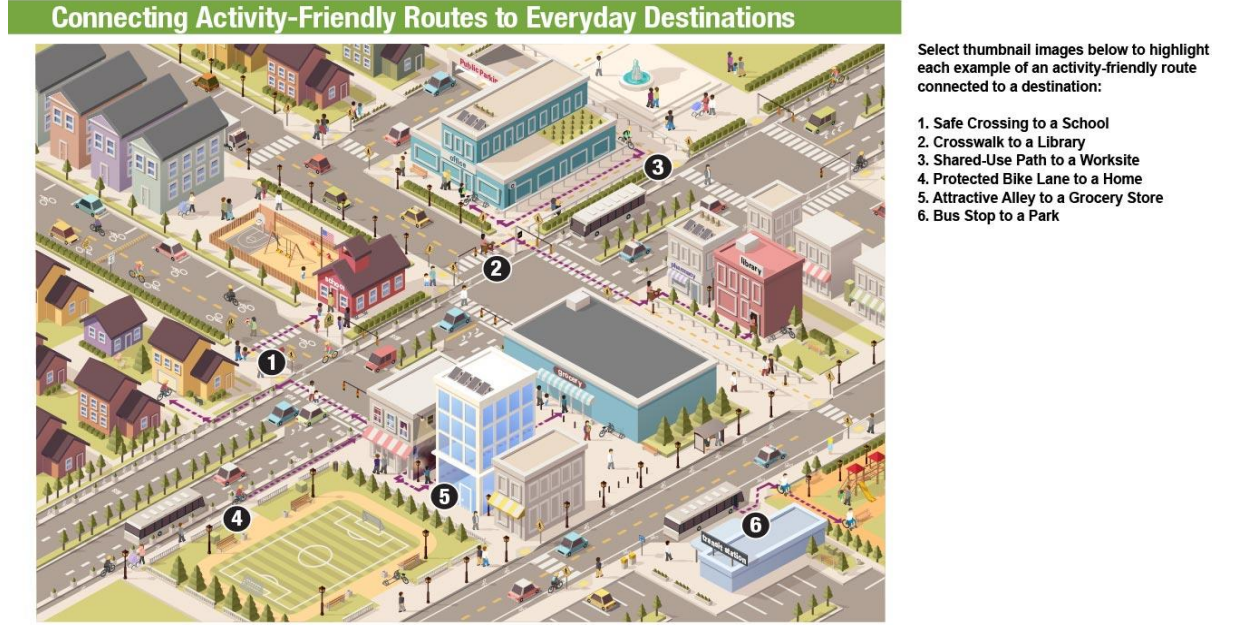
2-5 yaş için 3.4 saat/gün ve

6-11 yaş için 6 saat/gündür.

Türkiye'de 2009 yılında yapılan bir ulusal anketten elde edilen ölçülen verilere göre, 6-10 yaş arası kilolu okul çocuklarının oranı erkeklerde % 22,4, kızlarda %18,6; obez olanların oranı sırasıyla %7,4 ve %5,4'tür. Bu ulusal verilerin ülkeler arasında karşılaştırılabilirliğe izin vermediği dikkate alınması gerekir (WHO, 2013). Tüm bunlar bireyin gün içerisindeki fiziksel aktivitesini azaltmaktadır. Yaş, cinsiyet, sağlık durumu, boy uzunluğu, vücut ağırlığı ve alışkanlıklar gibi bireysel faktörler fiziksel aktiviteyi etkilemektedir (Bulut, 2013).

Sağlık Bakanlığı fiziksel aktiviteyi; günlük yaşam içerisinde iskelet kasları kullanılarak yapılan ve enerji harcamasını gerektiren her hareket fiziksel aktivite olarak tanımlamıştır (Sağlık Bakanlığı, 2014). Diğer bir tanımla fiziksel aktivite, belirli bir enerji harcanarak vücut hareketini sağlamak olarak belirtilmiştir (WHO, 2007). Fiziksel aktivite, egzersiz ve ayrıca bedensel hareketleri içeren ve oyun oynama, çalışma, aktif ulaşım, ev işleri ve eğlence aktivitelerinin bir parçası olarak yapılan diğer etkinlikleri içerir (WHO, 2018). Çoğu kaynağa göre, 6-17 yaş arası çocukların günlük ortalama 60 dk fiziksel aktivitede bulunması gerekmektedir veya nabzını hızlandıracak hareketler yapmalıdır. Hastalık önleme ve sağlığı geliştirme ofisine göre, oyun ekipmanlarına tırmanmak, basketbol oynamak ve ip atlamak gibi kas ve kemiklerini güçlendiren aktivitelere de ihtiyaç duyacaklarını belirtmiştir (ODPHP, 2018). Hastalık önleme ve kontrol merkezleri, günlük fiziksel aktivite için hedef rota belirlemiş ve bunun için görsel kılavuz oluşturmuştur (CDC, 2018) (Şekil 1). CCD, oluşturduğu bu rotada güvenli bir şekilde yaya geçidinden geçmelerini, arabalardan korunmalarını sağlamaktadır. Günlük rotalar insanların yürüme, bisiklet sürme veya toplu taşıma ile

gidebilecekleri yerlerdir. Ayrıca marketler, okullar, kütüphaneler, parklar, restoranlar, kültürel ve doğal yerler veya sağlık tesisleri sayılabilir (CCD, 2018).

Şekil 1. CDC'nin belirlediği günlük fiziksel aktivite rotası.

Türkiye'de 2012-2013 öğretim yılı içerisinde MEB tarafından Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamaya başlanmıştır. Bu derste ilkokulu bitirdiğinde çocuklardan beklenen; öğrencilerin gelişim düzeyine ve kendi bireyselliğine uygun olarak ahlaki bütünlük ve öz farkındalık çerçevesinde, öz güven ve öz disipline sahip, gündelik hayatta ihtiyaç duyduğu temel düzeyde sözel, sayısal ve bilimsel akıl yürütme ile sosyal becerileri ve estetik duyarlılığı kazanmış bunları etkin bir şekilde kullanarak sağlıklı hayat yönelimli bireyler olmalarını sağlamaktır.

Oyun ve fiziki etkinlikler dersi öğretim programının dayandığı temel ilkeler; (MEB, 2018).

- Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi oyun yoluyla öğrenme temellidir.
- Öğrencilerin gelişimi bir bütün olarak ele alınmıştır.
- Öğrenci merkezli ortamlarda, öğrencilerin kendi öğrenmelerini yapılandırmalarına imkân verir.

- Süreç ağırlıklıdır.
- Gelişimsel ve sarmal bir yapıdadır.
- Öğrencilerin eğitiminde çevresi ve diğer kişilerle deneyimleri önemlidir.
- Öğrenme-öğretme ortamlarında bireysel, eşli ve grupla çalışmalar (etkinlikler) dengeli bir şekilde sunulur.
- Yenilikçi, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plandadır.
- Değerlendirme süreci çok yönlüdür.
- Aktif ve sağlıklı hayat alışkanlığı kazandırır.

FEK sarı ve mor kart gruplarından oluşmaktadır. Sarı kart grubunda “Öğretmen Kartı”, “Temel Hareket Becerileri Kartları”, “Temel Hareket Kavramları Kartı”, “Vurma ve Yakalama Oyunları”, “Etkin Katılım”, Sağlık Anlayışı” ve “Spor Engel Tanımaz” kartları vardır. Bunun yanında öğretmenler, derslerinde ele aldıkları kazanım ve konuya uygun olarak “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” ve çeşitli kaynak kitaplardan da yararlanmalıdırlar (Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretim Programı, 2018). Bu bilgilerden hareketle Fiziksel Etkinlik Kartlarının çocuklar üzerindeki etkisini araştırmak gerekmektedir. Araştırmanın problemini “Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisi var mıdır?” sorusu olarak belirlenmiştir.

1.2 Amaç

Yapılan bu çalışmanın amacı, FEK uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisini ortaya koymaktır.

Bu araştırmanın alt problemleri şunlardır;

- i. FEK uygulamalarının yer değiştirme hareketlerine etkisi var mıdır?
- ii. FEK uygulamalarının dengeleme hareketlere etkisi var mıdır?
- iii. FEK uygulamalarının nesne kontrolü gerektiren hareketlere etkisi var mıdır?
- iv. FEK uygulamalarının yer değiştirme, dengeleme, nesne kontrolü gerektiren hareketler yönünden gruplar arası fark var mıdır?

1.2.1 Hipotez

- i. FEK uygulamalarının yer değiştirme hareketlerine etkisi vardır.
- ii. FEK uygulamalarının dengeleme hareketlerine etkisi vardır.
- iii. FEK uygulamalarının nesne kontrolü gerektiren hareketlere etkisi vardır.
- iv. FEK uygulamalarının yer değiştirme, dengeleme hareketleri, nesne kontrolü gerektiren hareketler yönünden gruplar arası fark vardır.

1.3 Önem

Bu araştırma, İstanbul İli Beykoz İlçesinde 1. ve 2. sınıf öğrencilerin Fiziksel Etkinlik Kartların hareket becerilerine etkisini belirlemek için yapılmıştır. Günümüzdeki çocukların çok fazla hazır yiyecekler tüketmesi, bilgisayar başında geçirilen zamanın artması, oyun oynama süresinin azalması çocuklarda obezite yüzdesini arttırmıştır. İlkokul çağında çocukların motor beceri gelişimi ve sağlıklı yaşam için fiziksel aktivite ve egzersiz yapmaları şarttır. Müfredatımızda bulunan Fiziksel Etkinlik Kartları oyunlarla çocukların etkinlik ihtiyacını ve beceri kazanımını destekleyerek hedeflere ulaşımını sağlar.

1.4 Sınırlılıklar

- Çalışma 2017-2018 eğitim öğretim yılı bahar dönemi ile sınırlıdır.
- Çalışma İstanbul Beykoz İlçe'sindeki Güzelcehisar Ortaokulu ve Defterdar Mehmet Ortaokulu ile sınırlıdır.
- Çalışma 1. ve 2. Sınıf öğrencileri ile sınırlıdır.
- Çalışma uygulamayı yapan tek beden eğitimi öğretmeni ile sınırlıdır.

1.5 Varsayımlar

- Kontrol grubu öğrencilerinin Oyun ve Fiziki Etkinler dersleri süresince öğretmen gözetiminde serbest etkinlik yapmışlardır.
- Öğrencilerin Fiziksel Etkinlik Kartları'ndan Sarı Kartları uygularken komutlara uyacağı ve normal derslerindeki davranışları sergiledikleri varsayılmıştır.

- Öğrencilerin çalışmaya gönüllü olarak katıldığı varsıyılır.

1.6 Tanımlar

Beden Eğitimi: Kişinin fiziksel, bilişsel, duygusal nitelikler ve kalımsal gelen yetenek kapasitemizi rekabet olmadan arttırmaktır (Devlet Planlama Teşkilatı, 1983).

Fiziksel Aktivite: Günlük yaşam içerisinde kas ve eklemlerimizi kullanarak hareket edilmesini sağlayan aktivitelerdir.

Fiziksel Etkinlik Kartları: Öğrencilerin oyun oynamalarına, fiziki etkinler yapmalarını sağlamak ve fiziksel, bedensel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerini sağlamaktır (MEB, 2018).

Kaba Motor Becerileri: Büyük kas hareketleri, baks bir deyişle kaba motor beceriler, geniş kasların kullanımını içerir. Emekleme, ayakta durma, yürüme, koşma, sallanma, dönme, yuvarlanma, zıplama, denge gibi hareketler üzerindeki kontrolü anlatmak için kullanılır (Serbes, Yüret, Topkaya, 2004).

İnce Motor Becerileri: Elin ve ayağın kullanılması ile nesne kontrol becerilerini anlatır. Küçük kas motor becerilere tutma, kavrama, yazma, çizme, yapıştırma, kesme, yuvarlama, atma ve yakalama, fırlatma, zıplatma, vurma, tekmeleme gibi beceriler örnek olarak verilebilir. Küçük kas gelişiminde top becerileri önemli bir yer tutar. Küçük kas hareketleri bir objeyi avuç içi ile kaba bir şekilde tutmadan, bas ve işaret parmağını birleştirerek ince bir şekilde tutma becerisinin kazanılmasına doğru ilerler (Przysucha, 2000).

1.7 Kısaltmalar

CCD: Hastalık önleme ve kontrol merkezleri

F.E.K. : Fiziksel Etkinlik Kartları

M.E.B. : Milli Eğitim Bakanlığı

ODPHP : Hastalık önleme ve sağlığı geliştirme ofisi

W.H.O. : Dünya Sağlık Örgütü

BÖLÜM II : İLGİLİ ARAŞTIRMALAR / ALAN YAZIN

2.1 Gelişim

Gelişim, anne karnında başlayan ve hayat boyu devam eden ve gözlemlenebilir değişikliklerdir. Çocukların hareket becerilerinin oluştuğu ve olgunlaştığı dönem erken çocukluk dönemidir (Avcu, 16). 2-7 yaşta bedensel gelişimin hızlı olması motor gelişimide olumlu yönde etkileyerek çocuğun hareketi anlama ve yapma kabiliyetini arttırmaktadır (Aydın, 2005). Çocuklar için potansiyel performans ve ve spor kariyerinin iyi olması biyolojik gelişim süreçleri ile alakalıdır. *Biyolojik gelişme paralel ilerleyen motor beceri, belli zaman aralıklarında geliştirebilecekleri ve genetik potansiyelin bu evrede kazanılacağı varsayımında bulunurlar. Buna “duyarlı pencereler” adını vermişlerdir. Bu evrelerde geliştirilemeyen biyomotor özelliklerin daha sonraki evrelerde geliştirilebilecek optimal potansiyelde geliştirilemeyeceğini öne sürerler* (Balyi ve Hamilton, 1995; Balyi ve Hamilton, 2004) (Akt.Açıkada, Hazar, 2016).

Her insanın takip ettiği evrensel gelişim ilkeleri vardır; (Kaya, 2009).

- Gelişim, kalıtım ve çevre etkileşiminin bir ürünüdür
- Gelişim süreklidir ve belli aşamalarda gerçekleşir
- Gelişim nöbetleşe devam eder
- Gelişim baştan ayağa, içten dışa doğrudur
- Gelişim genelden özele doğrudur
- Gelişimde kritik dönemler vardır
- Gelişim bir bütündür
- Gelişimde bireysel farklar vardır.

2.1.1 Gelişim ile İlgili Anahtar Kavramlar

2.1.1.1 Büyüme

Büyüme kişinin bedensel olarak geliştiği dönemdir. Binbaşoğlu (1995), vücudun ya da bir organın bir durumdan başka bir duruma geçmesi olarak tanımlamıştır. Gallahue'e

(1982) göre hücrelerin büyümesi ve çoğalmasının sebep olduğu beden ölçülerindeki yükseliş olarak açıklamıştır. Büyüme olgunlaşma için ön koşul niteliğindedir.

2.1.1.2 Olgunlaşma

Olgunlaşma, vücudumuzun istenen hareketleri yapabilmesi için kasların yeterli yapabilirlik seviyesine gelmesidir. Olgunlaşma öğrenmenin etkisinde değildir fakat öğrenme için ön koşuldur. Sonuç olarak olgunlaşma, öğrenmeden ve yaşantılardan etkilenmeden kalıtım etkilemesi ile bir hareketi yapma erginliğine erişme sürecidir (Senemoğlu, 2005).

2.1.1.3 Öğrenme

Öğrenmeden söz edebilmemiz için çocuğun veya bireyin belirli bir olgunluğa erişmiş olması gerekmektedir. Olgunlaşma ile birlikte yaşadığı yaşantılar ve çevrenin de etkisiyle öğrenme gerçekleşir. İnsanın çevresi ile etkileşimi, onda bilişsel, duyuşsal veya davranışsal değişime yol açıyorsa öğrenmeden söz edilebilir (Özden, 2010). Ertürk (1993) ise öğrenmeyi kişide davranış değiştirme ve yeni davranış edinme süreci olarak açıklamıştır.

2.1.1.4 Hazırbulunuşluk

Kişinin olgunlaşma ve öğrenme sonucu istenilen davranışları meydana getirmesidir (Selçuk, 2010). Hazırbulunuşluk kişinin ilgisini, tutumunu, çevresinden öğrendiklerini, motivasyonunun nasıl olduğunu, yetenek ve genel sağlık durumunu da içermektedir (Aydın, 2010). Hazırbulunuşlukta ilgi, istek ve yetenek önemlidir. Eğer çocuğun yapılacak davranışa ilgisi isteği olmadığı halde zorla yaptırılmaya çalışıldığında sonuç başarısızlık olacaktır (Koç, 2001).

2.2 Gelişim alanları

2.2.1 Bilişsel Gelişim

Dünyayı algılama ve anlamaya dönük bilişsel süreç ve etkinliklerdeki gelişimdir (Kaya, 2009). Ersöz (2012)' e göre bilişsel gelişim kişinin çevresindekileri algılama, akılda

tutma, hayal gücü, karar verme ve aklın beden ile arasındaki ilişki olarak nitelemiştir. Bilişsel gelişim çevre ile kişinin etkileşiminin sonucudur.

2.2.2 Duyuşsal Gelişim

Duyuşsal gelişim kişinin duygusal ve sosyal yönden gelişimi ile ilgili kullanılan genel bir terimdir. Duygu bireyin kişisel ya da dış dünyadan aldığı uyarıcılar sonucu verdiği tepkilerdir. Bunları sevinç, üzüntü, acı, korku, kaygı, öfke vb. şeklinde sıralayabiliriz. Motor gelişimde duyuşsal gelişim hareket esnasında kendisi ve çevresiyle ilgili duyguları içerir. Benlik kavramı, arkadaşlar arasındaki ilişki, oyun gibi konular kişinin sosyal etkileşimine katkıda bulunur (Özer ve Özer, 2009).

2.2.3 Fiziksel Gelişim

Fiziksel gelişim bireyin fizyolojik olarak gelişmesi ve büyümesi ile ilgilidir. Fiziksel gelişim çocukların boy, kilo, kas kütlesi olarak büyümesini ve aynı zamanda bireyin kas-zihin koordinasyonuna dayalı davranışların gelişimini ifade etmektedir. Fiziksel gelişim en hızlı doğum öncesi dönemde yani anne karnında olduğu dönemdir. Daha sonra bunu sırasıyla bebeklik dönemi, ergenlik dönemi, ilk çocukluk dönemi (3-6 yaş), son çocukluk dönemi (6-12 yaş) takip etmektedir.

2.2.4 Motor Gelişim

Motor kavramı tek başına hareket üzerine etkisi olan mekanik ve biyolojik etmen olarak tanımlanır (Şen, 2004). Çelik ve Şahin (2013) motor gelişimi beceri ve performansın giderek artmasını sağlayan sinir kas mekanizmasının olgunlaşması olarak tanımlamışlardır. Durukan, Koyuncuoğlu ve Şentürk (2016)'da okul öncesi 6 yaş çocuklara 16 haftalık temel jimnastik programı uygulayarak motor gelişime etkisini incelemiştir. Yapılan çalışmada programın etkili olduğu yaş seviyesi küçük olduğundan ve yapılan programın işe yaraması açısından uzun süre uygulama sağlanmasını önermişlerdir. Ballı (2006)' ya göre, çevresel, bireysel ve harekete ilişkin faktörlerin birbirlerine etkisiyle hareket kabiliyetlerinde meydana gelen değişim olarak tanımlamıştır motor gelişim.

2.2.4.1 Motor Gelişim ile İlgili Anahtar Kavramlar

2.2.4.1.1 Motor hareket

Çocukların düzenli hareket ve fiziksel aktivitede bulunması kemik, kas ve akciğer kapasitesinin gelişmesinde önemli rol oynamaktadır. Dersin kazanımında uygulanan hareket sadece fiziksel yönden etkisi olmayıp bilişsel duyuşsal etkisi de bulunmaktadır. Motor performans, belli amaca yönelik hareketlerin kas ve kemiklerin beraber hareket etmesi sonucunda ortaya çıkan büyük kas gruplarının egzersizidir (Koç, 2017).

2.2.4.1.2 Motor performans

Bir hareketi ortaya koyma davranışı şeklinde ifade edebiliriz. Motor performans gözle görülebilir nicelikte ölçülebilir. Kazanımı davranışa dönüştürüp dönüştürmediğini bu bölümde anlayabiliriz. Örneğin 100 m'yi kaç saniyede koştuğunuz sizin 100 m motor performans ölçümünüzdür.

2.2.4.1.3 Motor davranış

Öğrenme ve kalıtım süreçleri ile motor gelişim, motor performans ve motor kontrol alanında meydana gelen değişimlerdir. Motor davranışın gelişimi basit hareketlerle başlayan ve karmaşık hareketleri takip eden süreci takip etmektedir (Şen, 2004).

2.2.4.1.4 Motor öğrenme

Yaşantı ile birlikte öğrenilen hareketin performans olarak ilerlemeyi ifade eder. Koç (2017), bir becerinin öğrenilmesi ve performanstaki artış olarak tanımlamıştır. Performanstaki ilerleme çevreden gelen uyarıcılar, geçmiş yaşantılar ve bunların sonucunda yapılan davranışta meydana gelen davranışlardır. Ballı (2006), çok tekrar sonucunda motor performansta kalıcı değişiklik meydana geliyorsa motor öğrenmenin gerçekleştiğini söylemiştir. Motor öğrenme yeteneklerin ve performansın geliştirildiği aşamadır.

2.2.4.1.5 Motor kontrol

Motor kontrol sinir-kas koordinasyonu, bedensel ve davranışsal alanın olduğu bölümdür. Motor kontrol, insanın hareket etmesini sağlayan sinirsel bağların bedeni

hareket ettirdiği sinirsel mekanizmaların incelenmesi motor öğrenme ve motor gelişimin bir yönü olarak ifade edilebilir.

2.2.4.1.6 Motor beceri

Motor beceri, öğrenilmiş hedefe yönelik bir ya da birden fazla vücut parçasının hareketi ya da istemli hareket görevi olarak belirtilmektedir (Alıntı, Aktuğ, İri, Çelenk, 2019). İri ve Aktuğ (2017), yaptığı çalışmada spor yapan çocukların motor becerisinin spor yapmayan çocuklardan daha gelişmiş olduğu sonucuna varmıştır. İri, Engin ve Top (2018) de yaptıkları çalışmada yüzücülerin motor becerilerinin artmasıyla yüzme derecelerinin de arttığını saptamıştır.

2.2.4.2 Temel Motor Beceri

Temel motor beceri kavramı, vücudu bir yöne veya yere doğru hareket ettirme (lokomotor), yer çekimine karşına denegeni sağlayabilme (denge) ve bir nesneden güç alma, itme, atma ve verme (nesne kontrol) gibi becerileri kapsamaktadır (Gül, 2012).

2.2.4.2.1 Dengeleme Hareketleri

Dengeleme hareketleri hem lokomotor hem manipülatif hareketlerin temelini oluşturur. Her hareketin temelinde dengeleme bulunmaktadır. MEB (2018) kaynağına göre dengeleme hareketleri, eğilme, esnetme, salınım, atlama-konma, başlama-durma, dinamik-statik denge, itme ve çekme olarak tanımlamıştır (Şekil 2).

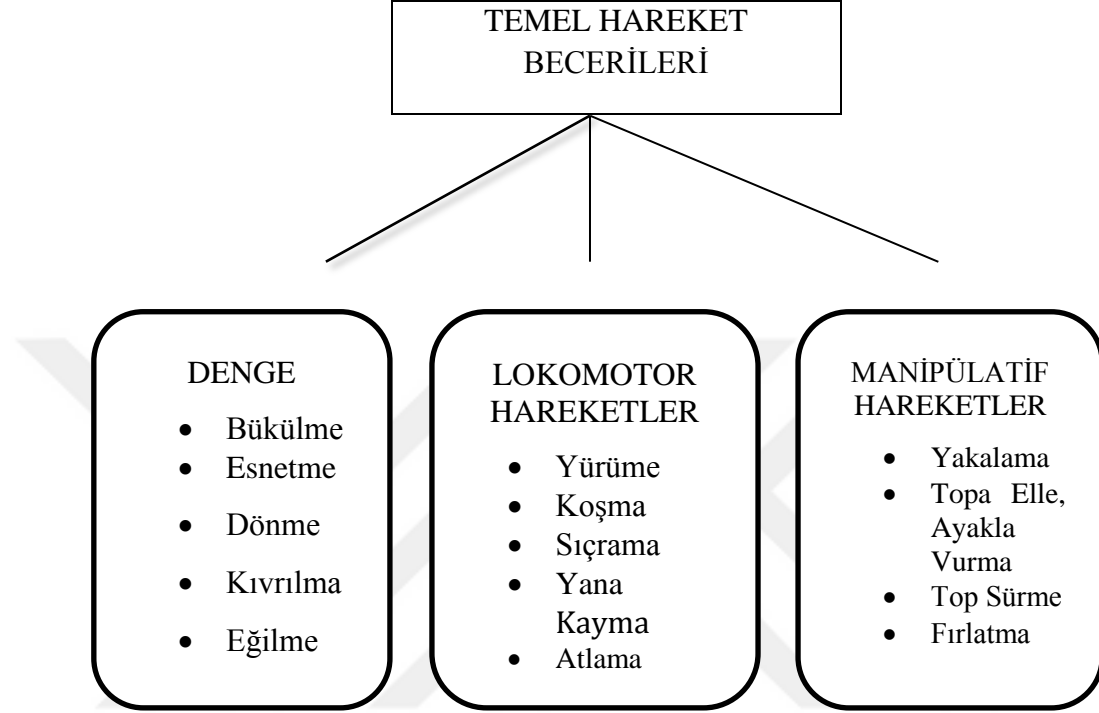
2.2.4.2.2 Lokomotor Hareketler

Lokomotor hareketler, kişinin bir noktadan başka bir noktaya tüm vücuduyla koşarak, sıçrayarak, atlayarak ve yana kayma becerilerini kullanarak yaptığı hareketlerdir (Ersöz, 2012).

2.2.4.2.3 Manipülatif Hareketler

Manipülatif hareketler kaba ve ince motor becerileri kapsamaktadır. Kaba motor beceriler vücudun genel hareketlerini kapsamaktadır. Sürünme, koşma, yürüme, sıçrama, dengede durma vb. hareketleri kapsamaktadır. Küçük kas motor beceriler,

çocuğun el ve ayağını kullanması ile ilgili yeteneğini kapsamaktadır. Yazma, kesme, yapıştırma, tutma vb. hareketler bu beceriye örnek gösterilebilir (MEB, 2013).

Şekil 2. Temel hareket becerileri (Ersöz, 2012).

2.2.5 Motor gelişim üzerine etki eden etmenler

Temel hareket döneminde çocuklara öğretme ve iletişim kurmada hareket en önemli unsurdur ve motor beceriyi öğrenmeye hazır hale gelmektedirler. Bu dönemde çocuklar becerileri kendileri deneyimleyerek yaptığı zaman bilgi ve beceri kalıcı olarak yerleşmiş olur. Buna karşın hareket ve deneme olanaklarının verilmemesi veya kısıtlanması çocukların motor beceri performansını düşürmekte ve olumsuz etkilemektedir. Kerkez (2012), motor gelişimi etkileyen faktörleri şöyle sıralamıştır, yaş, cinsiyet farklılığı, çevresel şartlar, eğitim politikaları, ailenin sosyo-ekonomik düzeyi, öğretmenlerin bilgi düzeyleri şeklinde belirtmiştir.

2.3 Motor Gelişimin Ölçülmesi ve Türkiye’de Kullanılan Ölçme Araçları

Ölçme çocukların veya kişilerin ortaya koyduğu performansın veriye dönüştürülmesidir. Kerkez (2013), Test of Gross Motor Development-2 (TGMD-2) 3-10 yaş grubu çocukların kaba motor becerileri değerlendirilmesi için kullanılan bir testtir. TGMD-2 yer değiştirme ve nesne kontrolü gerektiren ölçümlerde 12 farklı beceriye özgü ölçütlerin puanlanmasıdır. Test uzmanlık gerektirdiği için Kerkez uluslararası bu testi özetlemiştir.

Ballı (2006), Bruininks-Oseretsky Motor Yeterlilik Testi Bruninks-Oseretsky Motor Yeterlilik Testinin (BOMYT) Ballı, geçerlilik güvenilirlik çalışmasını yapmıştır. BOMYT 4,5-14,5 yaş grubundaki çocukların 8 alt test 46 maddeden oluşan test küçük ve büyük kaba motor becerileri içermektedir. 46 maddeden oluşan testin uzunluğu 45-60 dk ve en fazla alınan puan 243’tür. Kısa formun uygulanması 14 maddeden oluşur ve 15-20 dk sürmektedir. En yüksek puan 98’dir.

2.4 Motorik Özellikler

2.4.1 Esneklik

Omurgalar 8-9 yaşına kadar esneklikte en yüksek düzeye ulaşmaktadır (Özbar, 2007). Yaş ilerledikçe esneklik biraz daha geriler. Bu fark kız ve erkekler arasında değişiklik göstermektedir. O yüzden sahip olunan esnekliği koruyup geliştirmelidir. Eklem normal açısında hareket edilebilirliği olarak da tanımlayabiliriz.

2.4.2 Durarak Uzun Atlama

Yürüme, koşma becerisi geliştikten sonra denge becerisinin gelişmesi ve kuvvetin artmasıyla atlama becerisini yapabilir seviyeye gelinecektir. Durarak uzun atlama, ileri yukarı atladıktan sonra iki ayak üzerinde dengede durma olarak tanımlanabilir.

2.4.3 Sürat

Bir yerden bir yere en hızlı şekilde mesafe kat edilmesidir. Belirli bir hızda bir hareketi en kısa süre içerisinde uygulama kapasitesi olarak da açıklanabilir. Çocukların en büyük sürat gelişimi 6-9 yaşlarında olmaktadır. 4 yaşındaki çocuğun koşabilme kapasitesini

%30 oranında arttırabilirken, 5 yaşında bir çocuk %70-90 oranında arttırabilmektedir (Özbar 2007). Bu yüzden çocukların eğitimine erken yaşta başlanmalıdır ve geliştirilmelidir.

2.4.4 Çeviklik

Araştırmacılar vücut pozisyonundaki ani yön değişimi veya hızdaki yön değişimi olarak tanımlamaktadır. Çeviklik hız, esneklik ve kuvvetin birleşimiyle oluşur (Emül, 2013).

2.4.5 Top Atma

Akınbay (2014), top atmayı kol, el ve vücudun koordine hareketlere dayandığını söylemiştir. Yaş ilerledikçe beceriye yapma oranı ve olgunluğu artacaktır. Büyüme, olgunlaşma ve öğrenmenin etkisiyle top atma becerisi büyük ölçüde başarılacaktır.

2.4.6 Top Yakalama

Yakalama, eller veya vücudun başka kısımları hareket halinde olan nesneyi tutmaktır. Çocukken nesnelere oturarak tutarken yaş ilerledikçe nesneyi tutma şekli ve becerisi gelişmektedir. 6-7 yaş çocuklarda önemli olan kendisine gelen topu yakalamak ve doğru zamanda buluşturmasıdır (Akınbay, 2014).

2.4.7 Denge

Denge, belli bir yerde olduğun durumu devam ettirme olarak tanımlanabilir. Yer çekimine karşı hareket etmeden durmayı ve bunun sürdürülmesini içeren hareketlerdir (Akın, 2015). Denge statik ve dinamik denge olmak üzere ikiye ayrılır. Statik denge: ağırlık merkezi sabit kalarak yön değiştirmeden yapılan becerileri kapsar. Tek ayak üzerinde durmak gibi. Dinamik denge: yapılan harekete göre ağırlık merkezinin yer değiştirdiği ve dengesini koruyabildiği becerilerdir. Topa ayakla vurduktan sonra tekrar toparlanması gibi.

2.5 Kuramsal Temeller

2.5.1 Eğitim

Eğitim insanlığın başlangıcından beri vardır. Günümüzdeki anlamına gelene kadar değişim ve gelişime uğramış ve bugünkü halini almıştır. Eğitim her zaman her yerde devam eden bir süreçtir. Bazen kültür aktarılırken kullanılan bir araç bazen de bilgiyi aktarırken araç olmuştur. Eğitim ekonomik, sosyal ve toplumsal olaylardan etkilenir. Eğitim geniş anlamda bireyin toplum standartlarını, inançlarını ve yaşam yollarını kazanmasında etkili olan tüm sosyal süreçlerdir (Demirel, Kaya, 2009). Eğitimle ilgili geçmiş zamanlardan beri bilenen şey ise kişinin yaşantı yoluyla kazandığı bilgilerin davranışında değişiklik yaratmasıdır. Kısaca eğitim bireyin istedik davranış değişikliğine ulaşmasını hedefleyen planlı ve programlı bir süreçtir (Demirel, 1993). Buradan yola çıkarak eğitimin; zamanla değişim gösteren, dinamik yapıda olan aşamalılık gösteren bir durumdur (Pegem, 2013). Ülkelerin geleceği çocuklara verilen eğitime bağlıdır. Kültürümüzü, değerlerimizi, örf ve adetlerimizi eğitim aracılığıyla aktarıyoruz. Aynı zamanda ülkeler arasındaki ekonomik ve politik gelişimleri ve yakınlaşmaları sağlayanda eğitimidir.

2.5.2 Eğitimin önemi ve amacı

Başka şekilde ifade etmek gerekirse; düşüncelerini özgürce söyleyebilen, başkalarının fikirlerine saygılı, eleştiriyi kabul eden, paylaşmayı seven, bilgili ve aydın kişiler yetiştirmek eğitimin temel amacıdır (Yetim, 1999). Okul öncesi eğitimde çocuklarda Türk Milli Eğitiminin amaçları ve ilkeleri doğrultusunda öğrencileri ilkokula hazırlamak, beden, zihin ve duygu gelişimini sağlayarak iyi alışkanlık kazandırmak, herkese eşit bir öğrenme ortamı sağlayabilmektir.

İlkokul tüm ülkelerde ülkenin temelini oluşturmaktadır. Herkesin bundan faydalanması ve devletinde eğitim kurumunun bu basamağından sorumlu olduğundan dolayı ilkokul zorunlu hale gelmiştir.

Türk Milli Eğitimin Genel Amaçları:

- Atatürk'ün ilke ve inkılaplarına bağlı, Türk milletinin manevi, insani ve ahlaki değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını seven ve

Anayasanın temel ilke ve yasaklarını bilen ve bunu davranış haline getiren kişiler olmak.

- Beden, zihin, ruh bakımından sağlıklı kişiliğe karaktere sahip olmak, hür ve bilimsel düşüncenin peşinden gidebilmek, yaratıcı fikirler üreterek yararlı kişiler olmak.
- Öğrencileri hayata hazırlamak ve onları yaşamaktan mutlu olacağı topluma fayda sağlayabileceği bir meslek sahibi olmasını sağlamak.

Özel amaçlar:

- Türk eğitim sistemi ve programı genel amaçları uygulayacak şekilde planlanır ve düzenlenir.

Türk Milli Eğitimin Temel İlkeleri:

- Genellik ve eşitlik: öğrencileri dili, dini, ırkı, cinsiyetine göre ayırt etmeden herkese eğitim verilmesidir.
- Ferdin ve toplumun ihtiyaçları: Eğitim sistemi Türk vatandaşlarının ilgi, istek, kabiliyet ve ihtiyaçları doğrultusunda düzenlenir.
- Yönelme: kişilerin becerilerine, ilgilerine, istekleri ve bilgilerine göre çeşitli programlara yöneltilmesidir.
- Eğitim hakkı: Ülkemizde eğitimin ilk sekiz yılı zorunludur.
- Fırsat ve imkan eşitliği: eğitim programımızda kadın, erkek herkese eşit eğitim hakkı verilir.
- Süreklilik: eğitimin genel ve mesleki alanda devam etmesidir.
- Atatürk İnkılap ve İlkeleri ve Atatürk Milliyetçiliği: eğitim sistemimiz Atatürk ilke inkılapları ve milliyetçiliği göz önüne alınarak planlanır.
- Demokrasi Eğitimi: Vatandaşların sahip olması gereken demokrasi bilincini, yurt yönetimine ait bilgi, anlayış ve davranışların kazanılması ve manevi duyguların öğrencilere kazandırılmaya çalışılır.
- Laiklik: Eğitim sistemimizde laiklik esastır. Din ve devlet işleri eğitime karıştırılmaz.
- Bilimsellik: Eğitimin her kademesinde ihtiyaçlara göre bilimsel teknolojik ve esaslara göre değişir.

- Planlılık: Eğitim sistemimiz iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınma hedeflerine uygun olarak eğitimin teknolojik, bilimsel destek alarak planlanır.
- Karma eğitim: Eğitim sistemimizde kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır. Fakat bazı imkanlardan dolayı sadece kız ve sadece erkek öğrencilere ayrılan okullar olabilir.
- Eğitim kampüsleri ve okul ile ailenin iş birliği

Her yerde eğitim: eğitimle ilgili olan her kuruluş Milli Eğitim Bakanlığına tabiidir. Okullar sadece resmi ve özel olarak değil. Ülkemizi geliştiren yaşam boyu eğitimler bakanlığımıza bağlıdır (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973).

2.5.3 Eğitim Alanları

Bilişsel, duygusal, toplumsal, devinişsel, fiziksel, algısal ve sezgisel olarak sınıflandırılır.

Bilişsel gelişim, kişilerin karşıdan gelen uyarıcı, ileti vb. şeyleri anlaması, kurallara uyma, topluma uyum sağlama, kendine güvenme, araştırma yapabilme vb. yetilerini kapsamaktadır.

Duygusal gelişim, kendine güvenmek, kendini gerçekleştirmek, başarı ve başarısızlıkta doğru olanın yapılması, kişinin kendisinin farkında olması, duygularını doğru şekilde ifade etmesidir.

Toplumsal gelişim, kişilerin bir arada huzur, barış içinde yaşayabilmesi için gereken kurallara uyulması, geçmişten gelen kültüre sahip çıkılması unutulmamasının sağlanması, kişinin bir toplum içinde kendini geliştirmesi ama aynı zamanda içinde olduğu toplumsal bağdan kopmadan kendini gerçekleştirmesi, toplumsal iş birlikçilik, otoriteye saygıdır gibi özellikleri kapsamaktadır.

Devinişsel gelişim, kişinin belirli bir yer kat etmesini sağlayan veya olduğu yerde yapılan çeşitli faaliyetlerdir. Yetenek, denge, esneklik gibi özellikleri kapsamaktadır.

Fiziksel gelişim, kişinin yaşam fonksiyonlarıdır. Solunum, dolaşım, kas sistemimiz gibi özellikleri kapsamaktadır.

Algısal gelişim, kişinin ne gördüğü ile alakalıdır. Şekil-zemin ilişkisi, duyum, sembol algısı gibi özellikleri kapsamaktadır.

Sezgisel gelişim, farkına varma, birini diğerinden ayırt etme, kontrol altında tutma gibi özellikleri kapsamaktadır.

2.5.4 Öğretim

MEB öğretim program hedeflerinde; öğrencilerin bilgiyi üreten, gerçek hayatta da kullanabilen, problem çözebilen, farklı bakış açısıyla bakabilen, girişimci, iletişim becerilerini kullanabilen, karşısındaki kişinin yerine kendisini koyup onun duygularını anlayabilen, topluma ve kültüre katkı sağlayan kişiler yetiştirmektir (MEB, 2018).

Milli Eğitim Bakanlığı ilkokulun öğretim programının amaçlarını; öz güven ve öz disipline sahip, gündelik hayatta ihtiyaç duyacağı bilgilere sahip ve bunları etkin bir şekilde kullanarak sağlıklı hayat yönelimli bireyler yetiştirmek (MEB, 2018).

2.6 Beden Eğitimi

Eski zamanlardan günümüze bedensel faaliyetler değişmiştir. Önceden hayatta kalmak, avlanmak gibi hayati şeyler için bedensel faaliyetler yapılırken sonra sporlar oyunlar zamanla amaçlı hale gelip ve günümüzdeki halini almıştır. Akın (2012), toplumların amacının fiziksel, zihinsel ve ruhsal açıdan sağlıklı bireyler yetiştirmek olduğunu söylemiştir. Okullarda çocukları sadece zihinsel ve bilişsel yönden geliştirilmesi çocukların psikomotor ve duyuşsal yanını yok saymaktır. Çocukların fiziksel aktivite ile elde edilmek istenen enerjilerini atacakları ortamlar yaratmak, motor beceriler yoluyla yaşantılar elde etmek, mücadele etmek gibi ihtiyaçlarını karşılamaktadır. Beden Eğitimi “fiziksel hareket yoluyla insanın eğitilmesidir” (Tamer ve Pulur, 2001). Beden eğitimi dersinde oynatılan oyunlar, yapılan hareketler çocuğu bilişsel, zihinsel, duyuşsal ve psikomotor yönde destekleyip başarılı olmalarını hedeflemiştir. İrez (2012) beden eğitimi genel eğitim sistemini dikkate alarak çocukların fiziksel ve ruhsal yönlerini planlı programlı olarak geliştirip davranışa dönüştüren süreç olarak tanımlamıştır. Öğrencilere düzenli fiziksel aktivite yaptırarak sağlıklı beslenmeye teşvik etmek, obeziteye karşı önlem almak, çocuğa öz güven kazandırmak, dolaşım ve solunum sistemlerini daha iyi çalıştırmak, çocukların bir oyuna veya spor dalına özgü strateji, taktik yapabilme yeteneklerini geliştirmek hedeflenmektedir. İlköğretimde hedeflenen

çocukların fiziksel aktivite ile motor beceri ve yeteneklerinin gelişmesi ve sporu yaşam boyu alışkanlık haline getirebilmelerini sağlamaktır.

2.6.1 Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programının Özel Amaçları

Oyun ve fiziki etkinlikler dersinin amacı, bu dersle birlikte hayatta kullanacakları temel becerileri kazanmak, sağlıklı yaşam becerileri, bilgileri ve bunları kullanma yolunu bilme ile birlikte hayat becerilerini ve değerlerini geliştirerek bir sonraki eğitim düzeyine hazırlanmalarını sağlamaktır. İlkokuldan mezun olan çocukların aşağıdaki amaçlara ulaşması beklenmektedir:

1. Temel ve birleştirilmiş hareket becerilerini, basit kurallı oyun ve fiziki etkinliklerde etkili ve öz güvenle kullanır.
2. Hareket becerileri ile ilgili kavramları kullanır.
3. Oyun ve hareket stratejilerini ve taktiklerini kullanır.
4. Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinlik kavramlarıyla ilkelerini açıklar ve bunları uygular.
5. Sağlıklı olmak ve fiziksel uygunluğunu geliştirmek için oyun ve fiziki etkinliklere istekle düzenli olarak katılır.
6. Oyun ve fiziki etkinlik dersinde, kültürel birikimimiz ve değerlerimizle ilgili aşağıdaki amaçlara ulaşılır:
 - a. Kültürümüze ve başka kültürlerle ait geleneksel oyunlar ile dansları tanır ve uygular.
 - b. Bayram, kutlama ve törenlere isteyerek katılır.
7. Oyun ve fiziki etkinliklerde kendini tanıma, bireysel sorumluluk, kendine güven ve zaman yönetimi becerilerini geliştirir.
8. Oyun ve fiziki etkinliklerde iletişim becerileri, iş birliği, adil oyun (fair play), sosyal sorumluluk, liderlik, doğaya duyarlılık ve farklılıklara saygı özelliklerini geliştirir (MEB, 2018).

2.6.2 Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programları

Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi, ilkokul 1-4. sınıflarda okuyan öğrencilerin oyun oynamalarına, fiziki etkinliklere katılmalarına ve bu süreçlerde bedensel, zihinsel, kişisel, duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmelerine katkı sağlayacak tüm eğitim süreçlerini içerir. Bu eğitim sürecinde öğrencilerin yaş düzeyi, hazırbulunuşlukları, ilgileri, beklentileri, yöresel özellikler gibi etkenlerin dikkate alınması öngörülür. Ders, öğrencilerin yaşına ve fiziksel özelliklerine uygun olarak etkinliklere katılacağı ve oyun oynayacağı şekilde planlanır.

Bu doğrultuda Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi, ilkokul 1-4. sınıflar düzeyindeki öğrencilerin gelişim ihtiyaçları ve eğitim öncelikleri göz önüne alınarak “Hareket Yetkinliği” ve “Aktif ve Sağlıklı Hayat” olmak üzere iki temel öğrenme ve gelişim alanı üzerine tasarlanmıştır. İki öğrenme alanını dokuz adet öğrenme çıktısı desteklemektedir. Sarmal bir yapıda olan sınıf düzeylerine özgü kazanımlar, Program çıktılarından yola çıkılarak oluşturulmuştur.

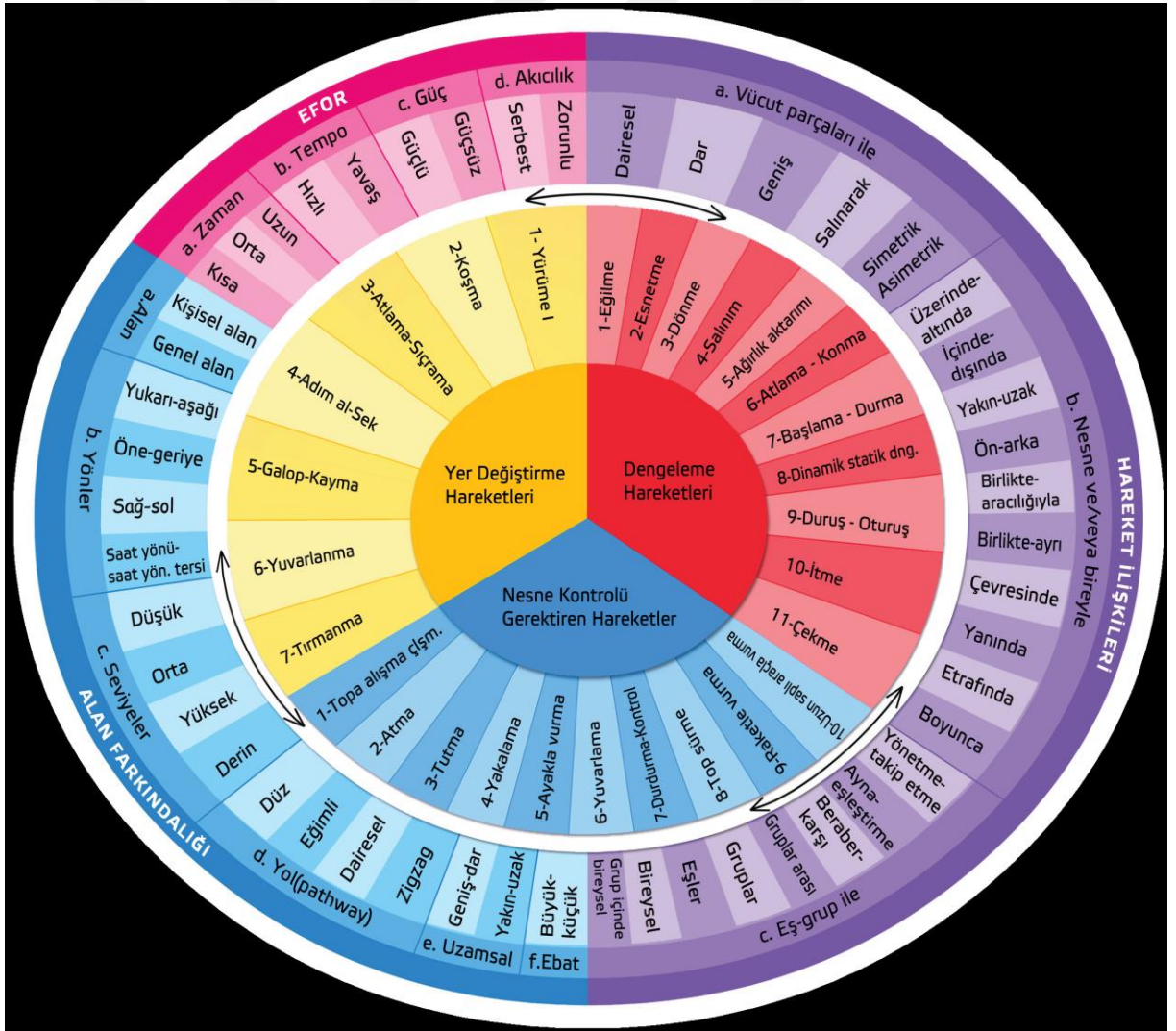
Program’ın yapısındaki önemli unsurlardan birisi Program amaçlarına ulaşmada öğretmenlere ve öğrencilere yol gösterici olması beklenen “Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)” dır. Ders kazanımları ile ilişkilendirilen Fiziksel Etkinlik Kartları, oyunlaştırılmış hareket becerileri ve oyunları görsel destekli olarak sunmaktadır (MEB, 2018).

2.6.3 Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)

Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK) sarı kartlar grubu, İlkokul “Oyun ve Fiziki Etkinlikler “ dersi programında yer alan Hareket Yetkinliği alt öğrenme alanını (temel hareket becerileri, temel hareket kavramları, oyun stratejileri /taktikleri) oluşturan hareketleri geliştirmek üzere etkinlik ve oyun temelli olarak hazırlanmıştır. Sarı kartlar; ilkokuldaki çocukların gelişim özelliklerine uygun olarak yer değiştirme hareketleri (yürüme, koşma, atlama, kayma vb.), dengeleme hareketleri (dönme, salınım, duruş, oturuş vb.), nesne kontrolü gerektiren hareketler (atma, tutma, yakalama, vurma vb.) ve birleştirilmiş hareketler (bayrak yarışı, hedef oyunları vb.) başlıkları altında oluşturulmuştur (Şekil 2).

Birleştirilmiş hareketlere ait oyunlar aşağıdaki konuları geliştirmek için tasarlanmıştır: (MEB, 2018).

- **Kuyruk Yakalama - En Çok Top Bizde - Yakalama, alma, tutma**
- **Bayrak Yarışı Oyunları - Koşma, uzun saplı araçlarla top sürme, atlama, eğilme**
- **Hedef Oyunları - Rekabetçi nişan alma**
- **Atma ve Vurma – Atma, tutma, seken topa vurma**
- **Yuvarlama ve Tutma - Yuvarlama, hedefe top atma**
- **Tırtıl Oyunu - Yuvarlama ve vurma**
- **Hareketli Hedef Vurma - Yuvarlama yapılırken vurma oyunu, atma, tutma.**

Şekil 2: Temel Hareket Kavramları

2.6.4 FEK ile ilgili yapılan araştırmalar

Kaya ve ark. (2019), 7-8 yaş erkek çocukların eğitsel oyunlar etkinliğine katılımının denge, reaksiyon ve çeviklik üzerine etkisini incelemişlerdir. Araştırma sekiz hafta srmuştur. Deney grubuna haftada üç gün beden eğitimi dersinde eğitsel oyunlar dersi uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise eğitsel oyunlar dersi uygulanmamıştır. Yapılan testlerin sonucunda çeviklik becerisinde deney grubu lehine son test ölçümlerinde anlamlı farklılık bulunmuştur.

Yılmaz ve Bozkurt (2017), ilkokul 4. Sınıfa uyguladıkları oyun ve fiziki etkinlikler dersinin öğrencilerin motor özelliklerinin gelişimine etkisini incelemişlerdir. Fiziksel Etkinlik Kartlarından Sarı Kartları 6 hafta boyunca deney grubuna uygulanmıştır. Yapılan n test son test ölçümleri sonucunda Fiziksel Etkinlik Kartlarının ğrencilerin özellikle kuvvet ve esneklik özelliklerini olumlu yönde gelişme gösterdiği bulunmuştur.

Ceylan ve dalaman (2017), *ilkokul 2. sınıf oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarının gerçekleşme düzeyine ilişkin ğretmen görüşlerini* araştırmıştır. Araştırma web ortamında hazırlanan anket sorularını cevaplayan sınıf öğretmenleri doğrultusunda yapılmıştır. Anket verilerine göre öğretmenlerin; oyun ve fiziki etkinlikler dersinin önemli olduğunu düşündüğünü, bu derste not vermenin olmaması görüşünde olduğu, okula idareciler tarafından malzeme ve araç gereç tedarik edilmesi gerektiği yönünde sonuca ulaşmışlardır.

İri ve Aktuğ (2017), 10-14 yaş çocuklarla yapılan çalışmada sporun motor beceri üzerindeki etkisine bakmışlardır. Test lmlerinin sonucunda fiziksel aktivite ve sporun çocukların motor becerisini geliştirdiğini bulmuşlardır.

Ongül ve ark. (2017), oyun ve fiziki etkinlikler dersinin 9-10 yaş çocuklarda motor özellikler üzerine etkisini araştırmışlardır. Deney grubuna eğitsel oyunlar, yüzme havuzu ve buz pateni alanlarında eğitim verilmiştir. 3 haftada bir etkinlik uygulamaları yeri değiştirilmiştir. 28 hafta süren eğitim sonrası yapılan ölçümlerin sonucunda uygulanan hareket eğitimi çocukların psikomotor gelişimini olumlu yönde etkilemiştir.

Avcu (2016), beş yaş grubuna uyguladığı oyun temelli eğitim programının temel hareket becerilerine etkisini araştırmıştır. Yapılan n test-son test sonuçlarına göre oyun

temelli eğitim programı çocukların denge, çabukluk, koşu ve yakalama becerilerini olumlu yönde geliştirmiştir.

Yarımkaya ve Ulucan (2015), 4-6 yaş grubu 40 öğrenciye 12 hafta süre ile hareket eğitimi programı uygulamışlardır. Hareket eğitimi programında ısınma egzersizleri, yürüyüş ve koşu egzersizleri, ip ve halka ile yapılan egzersizler, atlama egzersizleri, denge egzersizleri, çekme egzersizleri ve top ile yapılan egzersizleri içermektedir. Yapılan ön test-son test sonucunda hareket eğitimi programının çocukların motor becerilerini geliştirdiğini bulmuşlardır.

Gül (2012), 4-5 yaş çocukların büyük kas becerilerinin oyun ve hareket temelli eğitim programlarının büyük kas becerilerine etkisini karşılaştırmıştır. Oyun temelli ve hareket temelli büyük kas becerisi eğitimi grubu ve kontrol grubu olmak üzere toplam 3 grup oluşturulmuştur. 12 hafta süren eğitim sonucunda 4-5 yaş grubu çocuklara verilen oyun ve hareket temelli büyük kas becerileri eğitim programı olumlu yönde gelişim göstermiştir. Oyun temelli büyük kas beceri eğitimi programı bu yaş grubu üzerinde daha çok etkili olmuştur. Bunu da çocukların yaş grubundan kaynaklı olduğunu söyleyebiliriz.

İrez (2012), ilköğretim kademesine uyguladığı fiziksel etkinlik kartlarının beden eğitimi dersinde öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyleri ders içerikleri ve öğretmen davranışları üzerine etkisini araştırdığı çalışmada, deney grubuna fiziksel aktivite kartları uygulanmasından sonra ayakta durma oranlarının arttığını gözlemlemiştir. Ders içeriğindeki değişim ise çocukların beceri öğrenimi arttığı gözlemlenmiştir. Fiziksel Etkinlik Kartları ile ders işleyen öğretmenler ise egzersize teşvik etme sonucu bulunmuştur.

Şen (2004), 6 yaş çocuklara beden eğitimi programını uygulayarak motor gelişimine etkisini incelemiştir. 12 hafta haftada iki gün kırk beş dakikalık ders işleyerek; sabit uzun atlama, dinamik ve statik denge, koşu alt testi performansı becerilerine göre ders programını hazırlayıp dersi bu programa göre işlemiştir. Yapılan ön test-son test sonucunda yapılan beden eğitimi dersi çocukların kızlar lehine daha anlamlı şekilde motor becerilerinde artış görülmüştür.

BÖLÜM III: YÖNTEM

3.1 Araştırmanın Modeli

Bu araştırma Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisinin incelenmek amacıyla yapılmıştır. Araştırma gerçek deneme modellerinden ön test son test kontrol gruplu deneme modeline göre düzenlenmiştir. Ön test- son test gruplu modelde yansız atama ile oluşturulmuş iki grup bulunmaktadır. Gruplardan birine Fiziksel Etkinlik Kartları'ndan sarı kart uygulanmaktadır. Diğer grup ise beden eğitimi dersine devam etmiştir. Her iki gruba da çalışma öncesi ve çalışma sonrası ölçümleri yapılmıştır. Modelde ön testlerin yapılması grupların deney öncesi benzerlik derecelerini görmek ve ne durumda olduklarını bilmek içindir. Son test sonuçları ise ne kadar gelişme olduğunu görmemize yardım eder.

3.2 Evren ve Örneklem/Çalışma Grubu

Bu çalışmanın evrenini İstanbul Beykoz İlçesi 1. ve 2.sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklem grubunu Güzelcehisar ve Defterdar Mehmet Bey İlkokullarının 1. ve 2. sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Kontrol ve alt çalışma grupları ise rastgele yöntem ile belirlenmiştir. Araştırmamız için bakanlıktan ve öğrencilerin velilerinden gerekli izin alınmıştır (Ek 1, Ek 2). Ön test ve son test ölçümlerinden herhangi birine katılmayan öğrenci değerlendirmeye alınmamıştır.

3.3 Veri Toplama Araçları

Araştırmada örneklem ve kontrol gruplarının ön test ve son testlerinde toplama araçları olarak boy uzunluğu, vücut ağırlığı ölçümleri alınacaktır. Yer değiştirme, dengeleme, nesne kontrolü gerektiren hareket performansına özgü testler (Çeviklik, Sürat, Durarak Uzun Atlama, Denge, Top Sürme, Hedefe Atış/Vuruş, El-Göz Koordinasyonu vb.) kullanılmıştır.

3.3.1 Boy ve Vücut Ağırlığı Ölçümü

Çocukların fiziksel özellikleri (boy ve kilo) değerlendirmeye alınırken, vücut ağırlığı 0,01 kg hassasiyetinde elektronik tartı ile ölçülmüştür. Boy uzunluğu ise mezura ile ölçülmüştür.

Şekil 3. Vücut Ağırlığı Ölçümü

Şekil 4. Boy Ölçümü

3.3.2 Esneklik (Otur Uzan Testi-OUT)

Araştırma grubunun esnekliklerini ölçmek için otur uzan testi kullanıldı. 32 cm. yüksekliğinde ve 35 cm. uzunluğunda bir sehpanın üzeri cm'lere bölünerek ölçüleştirilmiştir. Araştırma grubu yere oturarak ayakkabılarını çıkartarak ayaklarını önündeki sehpaye dayar. Sonra dizlerini bükmeden sehpanın üzerinde ileriye doğru uzanır. Parmaklarının uzandığı en son nokta cm cinsinden ölçülür. Araştırma grubu bunu iki kez tekrar etmiştir. Ulaştığı en yüksek derece veri olarak girilmiştir (Hazar, Taşmektepgil, 2008).

Şekil 5. Esneklik (Otur Uzan Testi)

3.3.3 Durarak Uzun Atlama

Öğrencilere başlama çizgisinde ayaklarını omuz genişliğinde açıp çizgiyi geçmeyecek şekilde durması söylendi. Dizlerini bükerek ileri doğru atlaması söylendi. Atlarken kollarını arkaya doğru savurması istendi. Kendini hazır hissettiği zaman atlamasını ve atladığı yerde hareketsiz kalması söylendi. İki deneme hakkı verilmiştir ve sonuçlar yazılmıştır. Çizgiye en yakın olan ayak topuğunun çizgiye olan uzaklığı ölçüldü. En yüksek değer verilere girilmiştir (Özbar, 2007).

Şekil 6. Durarak Uzun Atlama

3.3.4 5 m ve 20 m Koşu Testi

Başlangıç ve bitiş çizgisi bant yapıştırılarak belirlenir. Çocuğun 20 m'lik mesafeyi en hızlı ne kadar koştuğuna ölçülmüştür. 5 m hızlanma alanına da fotosel koyularak hızlanma mesafesine ölçülmüştür. “Hazır, başla” komutu ile çocuk çıkış yapmıştır. Tek deneme yapılarak sonuçlar kaydedilmiştir (Özbar, 2007).

Şekil 7. 5 m ve 20 m Koşu Testi

3.3.5 Çeviklik

Çocuklara parkur uzunluğu 3m x 5m olan kukalar arasından sekiz çizerek geçecek şekilde koşması istenilmiştir. Çizginin gerisinden “Çık” komutuyla fotoselden geçerek süresi başlar ve yine fotoselden geçerek bitirişi yapar. Tek deneme alınarak sonuçlar kaydedilmiştir (Mzalumoğlu, 2015).

Şekil 8. Çeviklik

3.3.6 Top Atma

Öğrenciye topu fırlatma şekli gösterilir ve fırlatma çizgisini geçmeden topu en ileriye atması istenir. Topun yere düştüğü yer ile başlangıç çizgisine olan uzaklığı ölçülmüştür. 2 hak verilmiştir. En yüksek derece verilere girilmiştir (Özbar, 2007).

Şekil 9. Top Atma

3.3.7 Top Yakalama

Öğrenci ve araştırmacı arasında 5m olacak şekilde çizgi belirlenmiştir. Öğrenciye çizgiyi geçmeyecek şekilde ayaklarını omuz genişliğinde açmasını ve çizgiyi geçmeden beklemesi söylenmiştir. Sağa, sola, ileri, geri hareket etmeden araştırmacının attığı topu tutmaya çalışacaktır. Değerlendirme puanlama sistemiyle yapılmıştır. Toplamda beş atış hakkı vardır. Beş atışın ortalaması alınmıştır (Özbar, 2007).

Şekil 10. Top Yakalama

- **3 Puan:** Topu iki elle yakalar, sonra vücudunun herhangi bir yerine değebilir.
- **2 Puan:** Top iki el dışında göğüste veya karnıyla birlikte yakalaması.
- **1 Puan:** Çocuk topu yakalamak için gayret gösterir fakat sadece eli değer.
- **0 Puan:** Çocuk topu yakalamak için hiçbir çaba sarf etmez.

3.3.8 Flamingo Denge Testi

Araştırma grubu denge testi Flamingo Denge Testi kullanılarak yapılmıştır. Öğrencilere baskın ayağının üzerinde durması diğer ayağını dizini bükerek aynı yöndeki eliyle tutması istendi. Boşta kalan eli ise dengede kalabilmesi için yana açabileceği söylendi. 60 sn içinde en az hata sayısı yazıldı. 15'in üstü başarısız sayıldı. Ayağı her yere temas ettiğinde süre durduruldu. Dengesini yeniden sağladığında tekrar başlatıldı (Orhan, Özdemir, Hindistan, 2019).

Şekil 11. Flamingo Denge Testi

3.4 Verilerin Toplanması

Çalışmamıza 7-8 yaş grubu kız öğrenciler (40) erkek öğrenciler (59) olmak üzere toplamda 99 öğrenci katılmıştır. Çalışma grubuna Fiziksel Etkinlik Kartlarından Sarı Kartlar 7 hafta boyunca haftada iki gün birer saat sınıf öğretmeni nezaretinde 2017-2018 öğretim yılında uygulanmıştır (EK 2). Kontrol grubu bu süreçte sınıf öğretmenleriyle kendi okul programını uygulamıştır. Eğitim öncesi ve sonrasında ön test-son test yapılmıştır.

3.5 Verilerin Analizi

Araştırmada, verilerin çözümlenmesi bilgisayar ortamında SPSS 22.0 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın başlangıcında anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin ön-son testten aldığı süre ve puanların ortalamaları, aritmetik ortalamaları, standart sapmaları, en yüksek en düşük değerleri her iki grup içinde ayrı ayrı hesaplanmıştır. Katılımcı test değerlerinin normal dağılıma uygunluk gösterip göstermediği, homojenliği Kolmogrov Smirnov ve Shapiro Wilks testi ile incelenmiş ve verilerin normal dağılıma uygunluk göstermediği tespit edilmiştir. Bu sebeple verilerin analizi için non-parametrik testlerin kullanılması uygun görülmüştür. Grup içi ön ve son test değerleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi için Wilcoxon testi değişkenler arasındaki farklılığı belirlemek için ise Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak belirlenmiştir.

BÖLÜM IV: BULGULAR

4.1 Tanımlayıcı ve Grup İçi İstatistik Verileri

Tablo 1’de Çalışma grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 1. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Boy Ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Vücut Ağırlığı (kg)	Kız	Ön Test	12	18,00	29,70	23,78±4,11	-1,82	,068
		Son Test	12	18,30	30,00	24,14±4,13		
	Erkek	Ön Test	17	20,70	37,40	26,28±4,57	-,28	,775
		Son Test	15	20,80	37,70	27,31±5,38		
Boy Uzunluğu (m)	Kız	Ön Test	12	1,13	1,32	1,20±,05	-2,30	,021*
		Son Test	12	1,13	1,34	1,21±,05		
	Erkek	Ön Test	17	1,18	1,35	1,26±,04	-2,71	,007*
		Son Test	17	1,19	1,35	1,27±,05		

*p<0,01

**p<0,05

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre boy uzunluğu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre vücut ağırlığı son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 2’de Çalışma grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 2. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
D.U.A. (cm)	Kız	Ön Test	12	39,40	108,90	76,95±19,6	-2,66	,008*
		Son Test	12	76,00	116,00	94,04±13,58		
	Erkek	Ön Test	17	46,10	133,20	88,31±22,2	-1,11	,266
		Son Test	17	61,00	131,00	94,52±20,60		
5 m. Koşu (sn)	Kız	Ön Test	12	1,21	1,65	1,44±,10	-3,06	,002*
		Son Test	12	2,11	2,66	2,34±,17		
	Erkek	Ön Test	17	1,31	1,71	1,42±,10	-3,62	,000*
		Son Test	17	2,08	2,83	2,32±,19		
20 m. Koşu (sn)	Kız	Ön Test	12	4,33	5,89	5,07±,45	-2,66	,008*
		Son Test	12	4,17	5,61	4,76±,43		
	Erkek	Ön Test	17	4,40	5,71	4,85±,37	-3,43	,001*
		Son Test	17	4,08	5,63	4,58±,36		
Çeviklik (sn)	Kız	Ön Test	12	8,77	10,84	9,60±,69	-1,80	,071
		Son Test	12	8,18	10,37	9,21±,78		
	Erkek	Ön Test	17	8,53	11,51	9,66±,86	-1,34	,177
		Son Test	17	7,97	13,84	9,53±1,61		

*p<0,01

**p<0,05

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre D.U.A., son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 5 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 20 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre çeviklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 3'te Çalışma grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 3. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Esneklik (cm)	Kız	Ön Test	12	-16,20	10,60	,88±9,00	-2,55	,011*
		Son Test	12	-3,00	12,00	6,16±4,44		
	Erkek	Ön Test	17	-2,50	12,20	4,10±4,69	-2,30	,021*
		Son Test	17	-4,00	14,00	5,88±4,79		
Denge (hata sayısı)	Kız	Ön Test	12	8	15	14,42±2,02	-2,37	,017*
		Son Test	12	6	15	12,00±3,38		
	Erkek	Ön Test	17	7	15	13,71±2,66	1,27	,203
		Son Test	17	5	15	13,00±3,00		

* $p<0,05$

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre esneklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre denge son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre denge son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 4’te Çalışma grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 4. Birinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerileri Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Top Atma (m)	Kız	Ön Test	12	4,40	7,42	5,71±,89	-,47	,638
		Son Test	12	3,40	9,50	5,88±1,76		
	Erkek	Ön Test	17	5,30	13,10	9,15±2,14	-1,53	,124
		Son Test	17	,00	12,79	7,85±3,83		
Top Yakalama (adet)	Kız	Ön Test	12	2,00	3,00	2,54±,39	-2,01	,044*
		Son Test	12	,80	3,00	2,16±,58		
	Erkek	Ön Test	17	,40	3,00	2,53±,65	-1,27	,203
		Son Test	17	,40	3,00	2,34±,76		

*p<0,05

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top yakalama son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top atma son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 5’te Çalışma grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 5. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy Ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Vücut Ağırlığı (kg)	Kız	Ön Test	13	22,70	47,20	28,60±6,61	-1,22	,221
		Son Test	11	23,00	50,20	30,06±7,72		
	Erkek	Ön Test	17	23,80	62,40	31,00±10,18	-,044	,965
		Son Test	12	24,70	63,00	32,97±11,79		
Boy Uzunluğu (m)	Kız	Ön Test	13	1,17	1,40	1,27±,05	-2,04	,041*
		Son Test	13	1,18	1,40	1,28±,05		
	Erkek	Ön Test	17	1,21	1,40	1,28±,05	-1,67	,093
		Son Test	17	1,21	1,40	1,29±,05		

*p<0,01

**p<0,05

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre boy uzunluğu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre vücut ağırlığı son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top atma son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 6’da Çalışma grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 6. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
D.U.A	Kız	Ön Test	13	77,00	123,80	99,15±15,56	-1,36	,173
		Son Test	13	61,00	134,00	97,00±21,96		
	Erkek	Ön Test	17	81,00	133,00	109,23±15,20	-1,32	,184
		Son Test	17	74,00	140,00	108,47±17,47		
5 m Koşu (sn)	Kız	Ön Test	13	1,22	1,67	1,43±,12	-2,20	,028*
		Son Test	13	2,07	2,89	2,49±,20		
	Erkek	Ön Test	17	1,24	1,83	1,40±,14	-3,18	,001*
		Son Test	17	2,02	3,09	2,38±,26		
20 m Koşu (sn)	Kız	Ön Test	13	4,14	5,60	4,89±,43	-2,20	,028*
		Son Test	13	3,91	5,65	4,76±,41		
	Erkek	Ön Test	17	3,97	6,10	4,61±,47	-1,71	,087
		Son Test	17	3,96	6,08	4,54±,50		
Çeviklik (sn)	Kız	Ön Test	13	1,36	11,88	8,94±2,55	-1,57	,116
		Son Test	13	7,60	10,79	8,80±,862		
	Erkek	Ön Test	17	7,18	9,83	8,42±,70	-1,17	,239
		Son Test	17	7,64	10,80	8,71±,89		

* $p<0,01$

** $p<0,05$

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 5 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 20 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre D.U.A., çeviklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 7’de Çalışma grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 7. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Esneklik (cm)	Kız	Ön Test	13	-,90	17,00	7,65±5,40	-,210	,833
		Son Test	13	-2,00	18,00	7,26±5,39		
	Erkek	Ön Test	17	-3,00	14,00	5,35±3,99	-664	,507
		Son Test	17	-10,00	12,00	2,11±5,61		
Denge (hata sayısı)	Kız	Ön Test	13	3	15	14,00±3,31	-1,47	,141
		Son Test	13	3	15	12,15±4,27		
	Erkek	Ön Test	17	14	15	14,94±,24	-1,89	,058
		Son Test	17	6	15	12,59±3,55		

* $p>0,05$

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre esneklik, denge son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 8’de Çalışma grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 8. İkinci Sınıf Çalışma Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Top Atma (m)	Kız	Ön Test	13	4,95	13,45	8,23±2,37	-,105	,917
		Son Test	13	3,70	12,87	8,21±2,56		
	Erkek	Ön Test	17	5,78	15,78	9,87±2,38	-,524	,600
		Son Test	17	1,00	16,05	9,87±3,34		
Top Yakalama (adet)	Kız	Ön Test	13	,80	3,00	2,52±,63	-1,49	,136
		Son Test	13	1,40	3,00	2,36±,54		
	Erkek	Ön Test	17	2,20	3,00	2,83±,26	-2,56	,010*
		Son Test	17	2,00	3,00	2,52±,41		

*p<0,05

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top yakalama son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre, top atma son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 9’da kontrol grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 9. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy Ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Vücut Ağırlığı (kg)	Kız	Ön Test	9	20,30	31,80	24,58±3,77	-,170	,865
		Son Test	7	20,00	32,00	24,28±4,07		
	Erkek	Ön Test	12	20,30	40,90	28,26±5,07	-1,29	,197
		Son Test	11	21,30	41,00	29,11±5,06		
Boy Uzunluğu (m)	Kız	Ön Test	9	1,18	1,29	1,22±,04	-,073	,942
		Son Test	9	1,16	1,28	1,22±,04		
	Erkek	Ön Test	12	1,19	1,34	1,25±,04	-,437	,662
		Son Test	12	1,19	1,35	1,25±,05		

*p>0,05

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre vücut ağırlığı, boy uzunluğu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 10’da kontrol grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirilmeleri verilmiştir.

Tablo 10. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
D.U.A	Kız	Ön Test	9	60,00	122,00	92,66±20,67	-1,00	,313
		Son Test	9	73,00	121,00	91,00±16,50		
	Erkek	Ön Test	12	70,00	111,00	92,41±13,78	-,757	,449
		Son Test	12	64,00	118,00	90,00±13,35		
5 m Koşu (sn)	Kız	Ön Test	9	1,43	1,62	1,52±,06	-2,66	,008*
		Son Test	9	2,15	3,11	2,66±,28		
	Erkek	Ön Test	12	1,35	1,83	1,51±,14	-3,05	,002*
		Son Test	12	2,20	3,15	2,64±,24		
20 m Koşu (sn)	Kız	Ön Test	9	4,53	6,31	5,34±,50	-,560	,575
		Son Test	9	4,21	7,30	5,30±,86		
	Erkek	Ön Test	12	4,45	5,66	5,03±,44	-,078	,937
		Son Test	12	4,37	6,22	5,14±,49		
Çeviklik (sn)	Kız	Ön Test	9	9,31	10,91	10,08±,56	-2,42	,015*
		Son Test	9	9,06	9,87	9,54±,30		
	Erkek	Ön Test	12	8,72	10,81	9,56±,64	-,157	,875
		Son Test	12	8,46	11,48	9,60±,86		

* $p<0,05$

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 5 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre çeviklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre D.U.A., 20 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 11’de kontrol grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 11. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Esneklik (cm)	Kız	Ön Test	9	5,00	9,00	7,22±1,30	-,420	,675
		Son Test	9	4,00	12,00	6,77±3,34		
	Erkek	Ön Test	12	,00	12,00	6,50±3,58	-2,68	,007*
		Son Test	12	-4,00	14,00	4,00±4,88		
Denge (hata sayısı)	Kız	Ön Test	9	5	15	10,78±4,14	-,315	,752
		Son Test	9	4	15	11,22±4,57		
	Erkek	Ön Test	12	15	15	15,00±,00	-2,20	,027*
		Son Test	12	5	15	12,42±3,28		

*p<0,05

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre esneklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre denge son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Tablo 12’de kontrol grubu birinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 12. Birinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Top Atma (m)	Kız	Ön Test	9	3,96	15,33	7,73±3,32	-2,54	,011*
		Son Test	9	3,70	13,10	6,22±2,93		
	Erkek	Ön Test	12	6,67	12,50	9,80±1,80	-,706	,480
		Son Test	12	1,09	14,15	8,61±3,19		
Top Yakalama (adet)	Kız	Ön Test	9	1,20	3,00	2,08±,55	-,781	,435
		Son Test	9	,80	3,00	1,93±,90		
	Erkek	Ön Test	12	,40	3,00	2,30±,71	-,804	,422
		Son Test	12	1,20	3,00	2,10±,57		

*p<0,05

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top atma son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top yakalama son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 13'te kontrol grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 13. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Boy Ve Vücut Ağırlığı Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Vücut Ağırlığı (kg)	Kız	Ön Test	13	22,70	47,20	28,60±6,61	-2,19	,028*
		Son Test	11	23,00	50,20	30,06±7,72		
	Erkek	Ön Test	17	23,80	62,40	31,00±10,18	-1,24	,212
		Son Test	12	24,70	63,00	32,97±11,79		
Boy Uzunluğu (m)	Kız	Ön Test	13	1,17	1,40	1,27±,05	-3,17	,001*
		Son Test	13	1,18	1,40	1,28±,05		
	Erkek	Ön Test	17	1,21	1,40	1,28±,05	-1,30	,193
		Son Test	17	1,21	1,40	1,29±,05		

* $p<0,01$

** $p<0,05$

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre vücut ağırlığı son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre boy uzunluğu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 14’te kontrol grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 14. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Yer Değiştirme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
D.U.A. (cm)	Kız	Ön Test	13	77,00	123,80	99,15±15,56	-,454	,650
		Son Test	13	61,00	134,00	97,00±21,96		
	Erkek	Ön Test	17	81,00	133,00	109,23±15,20	-,233	,816
		Son Test	17	74,00	140,00	108,47±17,47		
5 m Koşu (sn)	Kız	Ön Test	13	1,22	1,67	1,43±,12	-3,18	,001*
		Son Test	13	2,07	2,89	2,49±,20		
	Erkek	Ön Test	17	1,24	1,83	1,40±,14	-3,62	,000*
		Son Test	17	2,02	3,09	2,38±,26		
20 m. Koşu (sn)	Kız	Ön Test	13	4,14	5,60	4,89±,43	-1,99	,046*
		Son Test	13	3,91	5,65	4,76±,41		
	Erkek	Ön Test	17	3,97	6,10	4,61±,47	-1,11	,266
		Son Test	17	3,96	6,08	4,54±,50		
Çeviklik (sn)	Kız	Ön Test	13	1,36	11,88	8,94±2,55	-2,27	,023*
		Son Test	13	7,60	10,79	8,80±,862		
	Erkek	Ön Test	17	7,18	9,83	8,42±,70	-1,87	,061
		Son Test	17	7,64	10,80	8,71±,89		

*p<0,01

**p<0,05

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 5 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre 20 m. koşu son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre çeviklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre D.U.A. son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 15'te kontrol grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 15. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Dengeleme Hareketleri Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Esneklik (cm)	Kız	Ön Test	13	-,90	17,00	7,65±5,40	-,983	,326
		Son Test	13	-2,00	18,00	7,26±5,39		
	Erkek	Ön Test	17	-3,00	14,00	5,35±3,99	-3,43	,001*
		Son Test	17	-10,00	12,00	2,11±5,61		
Denge (hata sayısı)	Kız	Ön Test	13	3	15	14,00±3,31	-1,86	,062
		Son Test	13	3	15	12,15±4,27		
	Erkek	Ön Test	17	14	15	14,94±,24	2,21	,027*
		Son Test	17	6	15	12,59±3,55		

* $p<0,01$

** $p<0,05$

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre esneklik son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre denge son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Tablo 16’da kontrol grubu ikinci sınıf kız ve erkek tanımlayıcı istatistik verileri ve grup içi Wilcoxon testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 16. İkinci Sınıf Kontrol Grubu Temel Hareket Becerilerinin Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Tanımlayıcı Ve Grup İçi Test İstatistikleri

Gruplar		N	Min.	Max.	X	Z	p	
Top Atma (m)	Kız	Ön Test	13	4,95	13,45	8,23±2,37	-,035	,972
		Son Test	13	3,70	12,87	8,21±2,56		
	Erkek	Ön Test	17	5,78	15,78	9,87±2,38	-,213	,831
		Son Test	17	1,00	16,05	9,87±3,34		
Top Yakalama (adet)	Kız	Ön Test	13	,80	3,00	2,52±,63	-,926	,354
		Son Test	13	1,40	3,00	2,36±,54		
	Erkek	Ön Test	17	2,20	3,00	2,83±,26	-2,21	,027*
		Son Test	17	2,00	3,00	2,52±,41		

*p<0,05

Erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top yakalama son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Kız ve erkek öğrencilerin son test-ön test değerlerinin Wilcoxon sonuçlarına göre top atma son test ve ön test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

4.2 Gruplar Arası Ön Test-Son Test Verilerinin Karşılaştırılması

Tablo 17’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 17. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Boy ve Vücut Ağırlığı Test Analizi

	Gruplar	X	Z	p
Vücut Ağırlığı Ön(kg)	Çalışma	23,78±4,11	44,000	,508
	Kontrol	24,58±3,77		
Vücut Ağırlığı Son (kg)	Çalışma	24,14±4,13	40,000	,902
	Kontrol	24,28±4,07		
Boy Uzunluğu Ön (cm)	Çalışma	1,20±,05	38,000	,277
	Kontrol	1,22±,04		
Boy Uzunluğu Son (cm)	Çalışma	1,21±,05	49,000	,754
	Kontrol	1,22±,04		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre vücut ağırlığı, boy uzunluğu özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 18’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 18. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
D.U.A. Ön (cm)	Çalışma	76,95±19,62	31,000	,111
	Kontrol	92,66±20,67		
D.U.A. Son (cm)	Çalışma	94,04±13,58	41,500	,382
	Kontrol	91,00±16,50		
5 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	1,44±,10	25,000	,111
	Kontrol	1,52±,06		
5 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	2,34±,17	16,000	,006*
	Kontrol	2,66±,28		
20 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	5,07±,45	32,000	,238
	Kontrol	5,34±,50		
20 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	4,76±,43	30,000	,095
	Kontrol	5,30±,86		
Çeviklik Ön (sn)	Çalışma	9,60±,69	30,000	,095
	Kontrol	10,08±,56		
Çeviklik Son (sn)	Çalışma	9,21±,78	42,000	,422
	Kontrol	9,54±,30		
	Kontrol	1,22±,04		

*p>0,05

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 5 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (p<0.05).

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre D.U.A., 20 m. koşu, çeviklik özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 19’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 19. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Esneklik Ön (cm)	Çalışma	,88±9,00	31,500	,111
	Kontrol	7,22±1,30		
Esneklik Son (cm)	Çalışma	6,16±4,44	49,500	,754
	Kontrol	6,77±3,34		
Denge Ön (hata sayısı)	Çalışma	14,42±2,02	28,000	,069
	Kontrol	10,78±4,14		
Denge Son (hata sayısı)	Çalışma	12,00±3,38	49,500	,754
	Kontrol	11,22±4,57		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre esneklik, denge özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 20’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 20. Birinci Sınıf Kızlar Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Top Atma Ön (m)	Çalışma	5,71±,89	28,000	,069
	Kontrol	7,73±3,32		
Top Atma Son (m)	Çalışma	5,88±1,76	49,000	,754
	Kontrol	6,22±2,93		
Top Yakalama Ön (adet)	Çalışma	2,54±,39	29,000	,082
	Kontrol	2,08±,55		
Top Yakalama Son (adet)	Çalışma	2,16±,58	48,500	,702
	Kontrol	1,93±,90		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre top atma, top yakalama özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 21’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 21. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Boy ve Vücut Ağırlığı Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Vücut Ağırlığı Ön	Çalışma	26,28±4,57	74,50	,227
	Kontrol	28,26±5,07		
Vücut Ağırlığı Son (kg)	Çalışma	27,31±5,38	61,50	,281
	Kontrol	29,11±5,06		
Boy Uzunluğu Ön (cm)	Çalışma	1,26±,04	97,00	,845
	Kontrol	1,25±,04		
Boy Uzunluğu Son (cm)	Çalışma	1,27±,05	82,50	,394
	Kontrol	1,25±,05		

* $p>0,05$

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre vücut ağırlığı, boy uzunluğu özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 22’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 22. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
D.U.A. Ön (cm)	Çalışma	88,31±22,27	91,50	,647
	Kontrol	92,41±13,78		
D.U.A. Son (cm)	Çalışma	94,52±20,60	84,00	,444
	Kontrol	90,00±13,35		
5 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	1,42±,10	57,00	,048*
	Kontrol	1,51±,14		
5 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	2,32±,19	29,00	,001*
	Kontrol	2,64±,24		
20 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	4,85±,37	78,00	,303
	Kontrol	5,03±,44		
20 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	4,58±,36	33,00	,002*
	Kontrol	5,14±,49		
Çeviklik Ön (sn)	Çalışma	9,66±,86	100,00	,948
	Kontrol	9,56±,64		
Çeviklik Son (sn)	Çalışma	9,53±1,61	76,00	,263
	Kontrol	9,60±,86		

*p<0,05

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 5 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 20 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre D.U.A., çeviklik özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 23'te gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 23. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Esneklik Ön (cm)	Çalışma	4,10±4,69	71,00	,180
	Kontrol	6,50±3,58		
Esneklik Son (cm)	Çalışma	5,88±4,79	81,50	,370
	Kontrol	4,00±4,88		
Denge Ön (hata sayısı)	Çalışma	13,71±2,66	78,00	,303
	Kontrol	15,00±,00		
Denge Son (hata sayısı)	Çalışma	13,00±3,00	90,50	,616
	Kontrol	12,42±3,28		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre esneklik, denge özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 24. Birinci Sınıf Erkekler Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Top Atma Ön (m)	Çalışma	9,15±2,14	80,00	,347
	Kontrol	9,80±1,80		
Top Atma Son (m)	Çalışma	7,85±3,83	94,00	,744
	Kontrol	8,61±3,19		
Top Yakalama Ön (adet)	Çalışma	2,53±,65	75,00	,245
	Kontrol	2,30±,71		
Top Yakalama Son (adet)	Çalışma	2,34±,76	71,50	,180
	Kontrol	2,10±,57		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre top atma, top yakalama özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 25'te gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 25. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Boy Ve Vücut Ağırlığı Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Vücut Ağırlığı Ön	Çalışma	30,79±6,84	23,500	,179
	Kontrol	28,60±6,61		
Vücut Ağırlığı Son (kg)	Çalışma	30,53±7,18	29,500	,733
	Kontrol	30,06±7,72		
Boy Uzunluğu Ön (cm)	Çalışma	1,30±,04	28,500	,368
	Kontrol	1,27±,05		
Boy Uzunluğu Son (cm)	Çalışma	1,32±,04	26,500	,282
	Kontrol	1,28±,05		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre vücut ağırlığı, boy uzunluğu özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 26’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 26. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
D.U.A. Ön (cm)	Çalışma	111,55±18,25	24,000	,210
	Kontrol	99,15±15,56		
D.U.A. Son (cm)	Çalışma	119,58±17,02	16,000	,046*
	Kontrol	97,00±21,96		
5 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	1,32±,08	13,500	,022*
	Kontrol	1,43±,12		
5 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	2,10±,12	4,000	,001*
	Kontrol	2,49±,20		
20 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	4,46±,27	14,000	,029*
	Kontrol	4,89±,43		
20 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	4,07±,43	9,000	,007*
	Kontrol	4,76±,41		
Çeviklik Ön (sn)	Çalışma	8,83±,52	26,000	,282
	Kontrol	8,94±2,55		
Çeviklik Son (sn)	Çalışma	8,54±,93	30,000	,467
	Kontrol	8,80±,862		

*p<0,01

**p<0,05

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre D.U.A., özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 5 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 20 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre D.U.A., çeviklik özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 27’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 27. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Esneklik Ön (cm)	Çalışma	6,66±7,34	38,000	,966
	Kontrol	1,28±,05		
Esneklik Son (cm)	Çalışma	6,66±7,34	33,000	,639
	Kontrol	1,29±,05		
Denge Ön (hata sayısı)	Çalışma	12,33±4,84	31,500	,521
	Kontrol	14,00±3,31		
Denge Son (hata sayısı)	Çalışma	8,67±5,12	26,000	,282
	Kontrol	12,15±4,27		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre esneklik ve denge özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 28’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir.

Tablo 28. İkinci Sınıf Kızlar Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Top Atma Ön (m)	Çalışma	8,16±1,49	37,000	,898
	Kontrol	8,23±2,37		
Top Atma Son (m)	Çalışma	7,92±4,20	30,000	,467
	Kontrol	8,21±2,56		
Top Yakalama Ön (adet)	Çalışma	2,96±,06	24,000	,210
	Kontrol	2,52±,63		
Top Yakalama Son (adet)	Çalışma	2,53±,46	33,000	,639
	Kontrol	2,36±,54		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre top atma ve top yakalama özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 29’da gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirilmeleri verilmiştir

Tablo 29. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Boy Ve Vücut Ağırlığı Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Vücut Ağırlığı Ön(kg)	Çalışma	28,21±5,37	105,500	,837
	Kontrol	31,00±10,18		
Vücut Ağırlığı Son (kg)	Çalışma	28,26±5,22	76,500	,936
	Kontrol	32,97±11,79		
Boy Uzunluğu Ön (cm)	Çalışma	1,30±,05	90,500	,408
	Kontrol	1,28±,05		
Boy Uzunluğu Son (cm)	Çalışma	1,30±,05	97,500	,592
	Kontrol	1,29±,05		

*p>0,05

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre vücut ağırlığı, boy uzunluğu özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

Tablo 30’da gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirilmeleri verilmiştir

Tablo 30. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Yer Değiştirme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
D.U.A. Ön (cm)	Çalışma	101,26±16,72	81,500	,299
	Kontrol	109,23±15,20		
D.U.A. Son (cm)	Çalışma	111,00±14,68	98,000	,621
	Kontrol	108,47±17,47		
5 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	1,19±,16	26,000	,000*
	Kontrol	1,40±,14		
5 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	2,10±,15	31,000	,000*
	Kontrol	2,38±,26		
20 m. Koşu Ön (sn)	Çalışma	4,24±,31	51,000	,012*
	Kontrol	4,61±,47		
20 m. Koşu Son (sn)	Çalışma	4,10±,28	39,000	,002*
	Kontrol	4,54±,50		
Çeviklik Ön (sn)	Çalışma	8,48±,66	99,000	,650
	Kontrol	8,42±,70		
Çeviklik Son (sn)	Çalışma	8,25±,48	77,000	,002*
	Kontrol	8,71±,89		

*p<0,01

**p<0,05

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 5 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre 20 m. Koşu özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre çeviklik özelliği ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur($p<0.05$).

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre D.U.A. özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 12’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir

Tablo 31. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Dengeleme Hareketleri Test Analizi

Gruplar		X	Z	p
Esneklik Ön (cm)	Çalışma	7,27±15,45	89,000	,385
	Kontrol	5,35±3,99		
Esneklik Son (cm)	Çalışma	2,84±8,50	80,000	,213
	Kontrol	2,11±5,61		
Denge Ön (hata sayısı)	Çalışma	13,54±2,84	81,000	,229
	Kontrol	14,94±,24		
Denge Son (hata sayısı)	Çalışma	11,85±3,57	86,000	,320
	Kontrol	12,59±3,55		

* $p>0,05$

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre esneklik ve denge özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 32’de gruplar arası ön test - son test değerleri Mann Witney U testi değerlendirmeleri verilmiştir

Tablo 32. İkinci Sınıf Erkekler Grubu Nesne Kontrolü Gerektiren Hareketlerin Test Analizi

	Gruplar	X	Z	p
Top Atma Ön (m)	Çalışma	12,73±3,27	49,000	,009*
	Kontrol	9,87±2,38		
Top Atma Son (m)	Çalışma	11,13±4,39	77,500	,170
	Kontrol	9,87±3,34		
Top Yakalama (adet)	Çalışma	2,98±,05	72,000	,113
	Kontrol	2,83±,26		
Top Yakalama (adet)	Çalışma	2,76±,24	76,500	,157
	Kontrol	2,52±,41		

*p<0,05

Gruplar arası ön test-son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre top atma özelliği ön test-son test değerleri arasında ön test çalışma grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur(p<0.05).

Gruplar arası ön test- son test değerleri Mann Whitney U testi değerlendirmesine göre top yakalama özelliklerinde ön test-son test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0.05).

BÖLÜM V: TARTIŞMA-SONUÇ

Bu bölüm tartışma, sonuç ve öneri kısımlarından oluşmaktadır. Araştırma sonuçlarından elde edilen bulgulara ait bilgiler alan yazın desteği ile yer almaktadır. Çalışmanın amacı, Fiziksel Etkinlik Kartı uygulamalarının ilkökul 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerileri kazanımına etkisini araştırmaktır.

5.1 Tartışma

FEK uygulamalarının 7 haftalık çalışmanın sonucunda elde edilen veriler aşağıda belirtilmiştir.

Yer değiştirme hareketleri 1.sınıf grup için değerlendirilmeleri

Çalışma grubu D.U.A. özelliği grup için değerlendirildiğinde;

D.U.A. kızlarda son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

D.U.A. erkeklerde ise son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Kontrol grubu D.U.A. özelliği grup için değerlendirildiğinde;

D.U.A. kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Çalık ve arkadaşları (2019)'nın 10 yaş grubu çocuklara 14 hafta boyunca süren IAAF çocuk atletizm programının ortaokul öğrencilerinin fiziksel uygunluk testlerine etkisini incelemiştir. Deney grubu belirlenen atletizm programına katılmış kontrol grubu ise okul müfredatına uygun beden eğitimi dersi dışında hiçbir fiziksel aktiviteye katılmamıştır. Yapılan atletizm antrenmanları sonucunda D.U.A. becerisi olumlu yönde etkilenmiş ve gelişmiştir. Yapılan bu çalışma düzenli atletizm antrenmanlarının motor becerileri anlamlı yönde etkilediğini ve beden eğitimi derslerinde atletizm programının uygulanabileceğini göstermektedir.

Cüce (2019)'nin 12-14 yaş aerobik cimnastikçiler üzerine yaptığı 6 haftalık pliometrik ve tabata antrenmanlarının sıçrama performansı ve solunum fonksiyon parametreleri

üzerine etkisini incelemiştir. Yapılan ön test-son test sonucunda, yapılan antrenmanların D.U.A. üzerine etkisini olumlu yönde geliştirdiği gözlenmiştir. Farklı antrenman türlerinin motor becerisini etkilediğini düşündürmektedir.

Pancar, Biçer ve Özdal (2018), 12-14 yaş bayan hentbolculara uygulanan pliometrik antrenmanların bazı kuvvet parametrelerine etkisini incelemiştir. Deney grubu 8 hafta hentbol antrenmanı ile birlikte pliometrik antrenmanı, kontrol grubu ise sadece hentbol antrenmanı yapmıştır. Deney ve kontrol grubu karşılaştırıldığında D.U.A. özelliği deney grubu lehine anlamlı bulunmuştur. Araştırmada kontrol grubunun ön test-son test verilerine bakıldığında son test lehine D.U.A. özelliği anlamlı bulunmuştur. Bu da gösteriyor ki ek antrenman yapılmasa bile belli seviyede antrenman yapıldığı zaman motor beceriler olumlu ve anlamlı yönde gelişme göstermektedir.

Yapılan literatür traması sonucunda farklı antrenman türleri motor beceri performansını arttırdığını görmekteyiz. Kız ve erkek öğrenciler arasındaki farkı cinsiyete bağlı gelişim ile açıklayabiliriz.

Çalışma grubu 5 m ve 20 m Koşu özelliği grup için değerlendirildiğinde;

5 m. kızlarda ve 20 m. koşu kız ve erkeklerde ve son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Kontrol grubu 5 m ve 20 m Koşu özelliği grup için değerlendirildiğinde;

5 m. koşu kız ve erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

20 m. koşu kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kuruoğlu (2016)'nin 10 yaşındaki lisanslı yüzücülerin temel hareket becerilerinin hazırbulunuşluklarını incelediği çalışmasında; 6 hafta içerisinde deney grubu yüzücülerine haftada 3 gün 60 dk temel hareket eğitimi verilmiştir. Yaşlarına uygun yoğunlukta dayanıklılık, esneklik, sürat, koordinasyon, çabukluk çalışmaları yapılarak temel hareket eğitimi alan grup ile temel hareket eğitimi almayan grup karşılaştırılmıştır. Bunun sonucunda 20 m sürat testinde kızlar lehine anlamlı fark bulunmuştur. Değerlendirme sonucunda 100 m serbest stil yüzme performansında

deney ve kontrol grubu gruplar arası karşılaştırıldığında deney grubu lehine olumlu anlamda fark bulunmuştur.

Baş (2018)'de yaptığı araştırmada 11-13 yaş grubu çocuklara core antrenmanlarının seçili motor parametrelerine etkisini araştırmıştır. 10 haftalık uygulanan antrenmanlar sonucunda 20 m sprint koşusunda olumlu ve anlamlı yönde fark bulunmuştur.

Koç ve Tekin (2011), İlkokul 1, 2 ve 3. sınıflara uygulanan beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisini incelemiştir. Çalışma haftada 2 saat düzenli olarak yapılan beden eğitimi derslerini kapsamaktadır. Yapılan ön test-son test ölçümlerinin sonucunda 30 m sürat koşusu testinde 3. sınıflar kontrol grubu lehine anlamlı sonuç bulunmuştur.

Koçyiğit, Çimen ve Karakuş (2018) hentbol ve tenis performans sporcularının fiziksel antropometrik ve motorik özelliklerinin karşılaştırılmasında tenisçilerin hentbolculara göre sürat ve esneklik performanslarında anlamlı yönde fark bulunmuştur. Fakat her iki şekilde de yapılan sporlar sürati olumlu yönde etkilemektedir.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamalarında 5m ve 20 m Koşu becerilerinde olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. 7-8 yaş sürat için önemli bir evredir ve gelişime duyarlıdır. Yapılan literatür araştırması bunu desteklemektedir.

Çalışma grubu çeviklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Çeviklik kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu çeviklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Çeviklik kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

İri, Engin ve Aktuğ (2018), 12-15 yaş güreşçilere 8 haftalık denge antrenmanı uygulamıştır. Antrenmanlar haftada 3 gün yapılmıştır ve yapılan bu antrenmanların denge, çeviklik ve sürat performansına etkisini incelemiştir. Yapılan denge antrenmanları güreşçilerin çeviklik performansını olumlu yönde etkilemiştir.

Hazar ve Taşmektegil (2008), 11 yaşındaki çocukların puberte öncesi dönemde denge ve esnekliğin çeviklik üzerine etkisini araştırmışlardır. Yapılan araştırma sonucunda

dengeinin çeviklik üzerinde olumlu yönde etkilediğini, esnekliğin ise çeviklik üzerinde etkisi olmadığını bulmuşlardır.

Atasoy (2018), 8-10 yaş performans grubu yüzücülere 14 hafta boyunca uyguladığı temel yüzme antrenman programının serbest stil dereceleri ve bazı antropometrik ve motorik özellikler üzerindeki etkisini incelemiştir. Yapılan ön test-son test motor beceri testlerinde zig zag testinde olumlu anlamda fark bulunmuştur.

Çalışma sonucuna göre; deney grubunda Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan gruba etkisinin olmadığını, kontrol grubunda ise gelişim olduğunu görmekteyiz. Bu sonuç gelişim döneminde ki bireysel farklılıklar ile açıklayabiliriz.

Yer değiştirme hareketleri 2.sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Çalışma grubu D.U.A. özelliği grup için değerlendirildiğinde;

D.U.A. kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu D.U.A. özelliği hareketleri grup için değerlendirildiğinde;

D.U.A. kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Koç ve Tekin (2011), İlkokul 1, 2 ve 3. sınıflara uygulanan beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisini incelemişlerdir. Çalışma haftada 2 saat düzenli olarak yapılan beden eğitimi derslerini kapsamaktadır. Yapılan ön test-son test ölçümlerinin sonucunda D.U.A. testi sonucunda 1. sınıf deney grubu lehine anlamlı fark olduğu bulunmuştur.

Ölçücü ve ark. (2010)'nun 10-14 yaş çocuklarda tenis becerisine etki eden faktörleri araştırmıştır. İki grup oluşturulmuş bir grup tenisi hiç bilmeyen diğer grup önceden top ile oynanan sporlardan en az az birini yapmış bir grup oluşturulmuştur. 6 hafta süren eğitimler sonucunda D.U.A becerisine etkisi olmadığı bulunmuştur.

Koç ve Aslan (2010), 12 yaş erkek hentbolcu ve voleybolcu sporcular üzerine yaptığı fiziksel ve motor becerilerini araştırdığı bu çalışmada her iki branşta da D.U.A gelişimine yönelik anlamlı sonuç bulunamamıştır.

Arslan ve İnce (2015), 10 yaş grubu atipik otizmlı çocuklar üzerine yaptığı egzersizin motor beceri üzerine etkisini araştırmıştır. 12 hafta 3 gün, günde 60 dk egzersiz yaptırılmış ve bunun sonucunda D.U.A. motor becerisinde anlamlı sonuçlara ulaşılmıştır. Düzenli yapılan egzersizlerin kaba motor becerileri geliştirdiği görülmektedir.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulandığında etkisi olmadığı görülmüştür. Bu uygulanan eğitimin süresinin özelliklerinden, çocukların fiziksel özelliklerinden kaynaklanabilir.

Çalışma grubu 5 m ve 20 m Koşu özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

5 m. ve 20 m. koşu kız ve erkeklerde ön test- son test değerlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Kontrol grubu 5 m ve 20 m Koşu özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

5 m. koşu kızlarda ve erkeklerde ön test - son test olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

20 m. koşu kızlarda ön test – son test kızlarda anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

20 m. koşu erkeklerde ön test – son test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kulak, Kerkez ve Aktaş (2011)' in 10-12 yaş futbolculara 14 hafta boyunca uygulanan gevşeme, zihinde canlandırma ve düzenli nefes egzersizleri yaptırarak zihinsel antrenmanın etkisini motor beceriler üzerinde araştırmışlardır. Yapılan bu zihinsel antrenman 20 m sürat testi üzerinde olumlu sonuç vermiştir.

Ulutaş (2011), okul öncesi dönemde (6 yaş) belli oyunların çocukların psikomotor gelişimine etkisine baktığında kızlarda ve erkeklerde koşma becerisini olumlu ve anlamlı yönde geliştiğini gözlemlemiştir.

Haslofça, Haslofça ve Kutlay (2011)'ın 9- 10 yaş çocuklarda yaptığı çalışmada, kızlarda esnekliğin sürati olumlu yönde etkilediğini, erkeklerde ise esnekliğin diğer fiziksel uygunluk parametrelerini etkilemediğini saptamıştır.

FEK'lerini uygulayarak temel motor becerilerine etkisini incelenen bu çalışmada 5 m. ve 20 m. koşu testinin anlamlı bulunması ve yapılan literatür taraması sonucunda bulunanlar çalışmamızı destekler niteliktedir.

Çalışma grubu çeviklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Çeviklik kızlarda ve erkeklerde ön test – son test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu çeviklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Çeviklik kızlarda ön test –son test değerlerinde anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Çeviklik erkeklerde ise ön test – son test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Emül (2013), yüzme dersi eklenen beden eğitimi dersinin performans becerilerine etkisini incelediği çalışmasında; ilkokul 4. sınıf öğrencilerine 14 hafta boyunca uyguladığı programda; yüzme grubuna bir hafta temel seviye yüzme dersi bir hafta beden eğitimi dersi olmak üzere 7 hafta yüzme dersi 7 hafta beden eğitimi dersi uygulamıştır. Kontrol grubu ise 14 hafta boyunca sadece beden eğitimi dersi görmüşlerdir. Yapılan motor beceri testlerinin sonucunda yüzme ve kontrol grubunda çabukluk becerisinin geliştiğini gözlemlemiştir.

Bozdoğan ve Kızılet (2017), 11-13 yaş badminton oyuncularında sırt ve bacak kuvvetinin çeviklik becerisi ile ilişkisini incelemiştir. Araştırmada çeviklik ile sırt kuvveti ve çeviklik ile bacak kuvveti arasında pozitif yönde ilişki bulunmuştur.

Altınkök ve Ölçücü (2012), 10 yaş tenisçilerde statik dinamik denge ile çeviklik özellikleri arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Yapılan testlerin sonucunda statik dinamik denge ile çeviklik arasında olumlu yönde ilişki tespit edilmiştir.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta anlamlı bir sonuca ulaşılmamıştır. Literatürde yapılan araştırmalara göre alınan eğitimler, destekleyici çalışmaların sonunda çeviklik becerisi olumlu yönde gelişme göstermiştir. Çalışmanın literatürle benzerlik göstermemesinin sebebi, çocukların fiziksel özelliklerinin ve gücünün farklı olması, yaş gruplarının farklı olması ve uygulanan yöntemin farklı olmasından kaynaklı olabileceğini düşündürmektedir.

Yer değiştirme hareketleri gruplar arası ön test-son test Mann Witney U testi veri analizleri değerlendirildiğinde

Gruplar arası ön test-son test Mann Witney U testi veri analizleri değerlendirildiğinde;

1. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde;

5 m. koşu son testinde çalışma grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

D.U.A., 5 m. koşu ön testi, 20 m. koşu, çeviklik ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

1. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde;

5 m. ve 20 m. koşu ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

D.U.A., eviklik ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

2. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde,

D.U.A. son testi, 5 m. koşu ön test- son testi ve 20 m. koşu ön test-son testi değerleri arasında çalışma grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

D.U.A. ön testi, çeviklik ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

2. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde,

5 m. koşu ön test-son test, 20 m. koşu ön test-son test değerleri arasında çalışma grubu lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$).

D.U.A. ön testi, çeviklik ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p > 0,05$).

Orhan, Özdemir ve Hindistan (2019)'ın 11 yaşında farklı sosyo-ekonomik seviyedeki öğrencilerin fiziksel uygunluk düzeyi üzerine yaptığı çalışmada, performans testlerinden esneklik parametrelerini anlamlı bulmuşlardır. Motor performans testleri yönünden sosyo-ekonomik düzeyi düşük olan öğrencilerde anlamlı fark bulunmamıştır. Sosyo-ekonomik düzeyi yüksek olan öğrencilerin esneklikte kızlar lehine olumlu sonuç bulunmuştur.

Okudur ve Sanioğlu (2012), 12 yaşındaki erkek tenisçilerin denge ile çeviklik ilişkisini araştırmışlardır. Araştırma Antalya Tenis İhtisas Kulübünde düzenlenen Uluslar Arası 12 yaş Tenis Turnuvasına katılan erkek tenisçiler üzerinde yapılmıştır. Turnuva boyunca ölçümler yapılmıştır. Yapılan araştırma sonucunda çeviklik performansı ile denge performansı arasında olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir.

Saygın, Polat ve Karacabey (2005), 10-12 yaş erkeklere 16 haftalık yaptığı çalışmada, çocukların hareket eğitiminin fiziksel uygunluk özelliklerine etkisini incelemiştir. Hareket eğitiminin sonunda uygulanan testlerin sonucuna göre 30 m sprint becerisinde olumlu yönde fark bulunmamıştır.

Kaya ve ark. (2019), 7-8 yaş erkek çocukların eğitsel oyunlar etkinliğine katılımının denge, reaksiyon ve çeviklik üzerine etkisini incelemiştir. Araştırma sekiz hafta sürmüştür. Deney grubuna haftada üç gün beden eğitimi dersinde eğitsel oyunlar dersi uygulanmıştır. Kontrol grubuna ise eğitsel oyunlar dersi uygulanmamıştır. Yapılan testlerin sonucunda çeviklik becerisinde deney grubu lehine son test ölçümlerinde anlamlı fark bulunmuştur.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamasında gruplar arası karşılaştırıldığında D.U.A., 5 m ve 20 m Koşu testinde olumlu anlamda fark bulunmuştur.

Dengeleme hareketleri 1. Sınıf grup içi değerlendirildiğinde;

Çalışma grubu denge özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Denge kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Denge erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu denge özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Denge kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Çalışma grubu esneklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Esneklik kız ve erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Kontrol grubu esneklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Esneklik erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Esneklik kızlarda ise son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kuruoğlu (2016)'nın 10 yaşındaki lisanslı yüzücülerin temel hareket becerilerinin hazırbulunmuşluklarını incelediği çalışmada; 6 hafta içerisinde deney grubu yüzücülerine haftada 3 gün 60 dk temel hareket eğitimi verilmiştir. Yaşlarına uygun yoğunlukta dayanıklılık, esneklik, sürat, koordinasyon, çabukluk çalışmaları yapılarak temel hareket eğitimi alan grup ile temel hareket eğitimi almayan grup karşılaştırılmıştır. Bunun sonucunda denge becerisi değişmediği tespit edilmiştir. Değerlendirme sonucunda 100 m serbest stil yüzme performansında deney ve kontrol grubu gruplar arası karşılaştırıldığında deney grubu lehine olumlu anlamlı yönde fark bulunmuştur.

Atasoy (2018), 8-10 yaş performans grubu yüzücülerinin serbest stil dereceleri ile bazı antropometrik ve motorik özelliklerin yüzme antrenmanlarının etkisini incelemiştir. Çalışma 14 hafta boyunca haftada 4 gün günde 2 saat temel antrenman programı yaptırılmıştır. Temel yüzme antrenman programı sonucunda esneklik becerisini olumlu anlamlı yönde geliştiğini gözlenmiştir.

Koçyiğit, Çimen ve Karakuş (2018), 12-14 yaş grubu hentbol ve tenis performans sporcularının fiziksel antropometrik ve motorik özelliklerini karşılaştırmışlardır. Yapılan ölçümlere göre tenisçilerin hentbolculara göre esneklik becerisi istatistiksel olarak daha anlamlı çıkmıştır. Bunu branş farklılığı ve farklı antrenman yöntemleri uygulanması, teniste gelen topa uzanmak, topu doğru yerde doğru açıyla vurmak gibi sebeplerden dolayı tenisçilerde esneklik becerisinin olumlu yönde geliştiğini düşündürmektedir.

İri, Engin ve Aktuğ (2018)'un 8 haftalık yaptığı çalışmada denge antrenmanlarının çevikliği arttırdığı fakat sürati arttırmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Kaya ve ark. (2018), sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeninden ders alan 8-10 yaşındaki çocukların motorik özelliklerini karşılaştırmışlardır. Çalışma 8 hafta

sürmüştür. Ölçümler sonucunda beden eğitimi öğretmeninden ders alan öğrencilerin esneklik becerisi olumlu yönde gelişmiştir.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamasının bu yaş grubunda kız ve erkek çocuklarında esneklik becerilerinde olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. Denge özelliğinde ise kız öğrencilerde olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. Kız ve erkek öğrencilerde farklı branşlarda gelişim görülmesi uygulanan eğitim farkından kaynaklanabileceğini veya öğrencilerin gelişimsel farklarından kaynaklanabileceği düşündürmektedir. Yapılan literatür taraması çalışmalarımızla benzerlik göstermektedir.

Dengeleme hareketleri 2. sınıf grup içi değerlendirildiğinde;

Çalışma grubu denge özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Denge kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu denge özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Denge erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Denge kızlarda ise son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Çalışma grubu esneklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Esneklik kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu esneklik özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Esneklik erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Esneklik kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Koç ve Aslan (2010), 12 yaş grubu erkek hentbol ve voleybol sporcularının seçilmiş fiziksel motorik özelliklerini karşılaştırmışlardır. Ön test-son test ölçümlerinin sonucunda esneklik becerisinde voleybolcular lehine anlamlı fark bulunmuştur. Aynı yaş grubunda olmalarına rağmen esnekliğin sadece voleybolda anlamlı olması farklı

branşlarda antrenman yapmaları ve eklem yapısından kaynaklı olduğunu düşündürmektedir.

Haslofça, Haslofça, Kutlay (2011), 9-10 yaş çocuklarda denge yeteneği azlığının kol hızını, patlayıcı gücü ve sıçrama hızını olumsuz etkilediğini bulmuştur.

Yılmaz ve Bozkurt (2017)'un 9-10 yaş grubu çocukların oyun ve fiziki etkinlikler dersinin motorik özelliklerin gelişimini araştırdığı çalışmada fiziksel etkinlik kartlarından sarı kartları haftada bir ders saati olmak üzere 6 hafta boyunca uygulamış ve bunun sonucunda deney ve kontrol grubunda esneklikte olumlu yönde geliştiği bulunmuştur. Sınıf öğretmenlerinin fiziksel etkinlik kartlarını derslerinde düzenli olarak işlediği takdirde esneklik motor becerisini olumlu yönde geliştirmekte olduğunu düşündürmektedir.

Kaya ve ark. (2018), sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeninden ders alan 8-10 yaşındaki çocukların motorik özelliklerini karşılaştırmışlardır. Çalışma 8 hafta sürmüştür. Ölçümler sonucunda beden eğitimi öğretmeninden ders alan öğrencilerin denge becerisi olumlu yönde gelişmiştir.

Tükenmez (2018)'in bir lisede yaptığı çalışmada denge antrenmanlarının bocce raffa oyuncularında yaklaşma isabetlilik oranına ve denge koordinasyon üzerine etkisini anlamlı bulmuştur.

Çalışma sonucuna göre; denge özelliğinde anlamlı sonuca ulaşılmazken, esneklik özelliği kontrol grubu lehine anlamlı sonuç bulunmuştur. Çalışmanın literatürle uyuşmamasının sebebini farklı yaş gruplarında olması ve çalışma süresinin uzun olmasından kaynaklı olabileceğini düşündürmektedir.

Denge özelliği gruplar arası ön test-son test Mann Witney U testi veri analizleri değerlendirildiğinde;

1. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde

Denge değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Esneklik değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

1. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde;

Denge değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Esneklik değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

2. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde,

Denge ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Esneklik değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

2. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde,

Denge ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$)

Esneklik değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Haslofça, Haslofça, Kutlay (2011), 9-10 yaşı çocukların fiziksel uygunluk parametreleri ile arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmada; erkek çocuklarda denge yeteneğinin azlığının sürat özelliğini ve mekik sayısını olumsuz yönde etkilediğini bulmuşlardır.

Cüneyt (2017), ortaokulda öğrenim gören 15-18 yaşı grubu erkek hentbolcu öğrencilere yapılan 8 haftalık pliometrik antrenmanın sporcuların fiziksel ve fizyolojik parametreleri üzerine etkisini incelemiştir. Araştırma 8 hafta sürmüştür. Deney grubu hentbol antrenmanları ile birlikte pliometrik antrenman programı yapmış, kontrol grubu ise sadece hentbol antrenmanı yapmıştır. Yapılan ön test-son test ölçümlerinin sonucunda denge becerisi testinde deney grubu lehine olumlu yönde gelişme gözlenmiştir.

Ongül ve arkadaşları (2017), 9-10 yaşı çocuklarda 28 haftalık yaptığı çalışmada uygulanan buz pateni, yüzme ve eğitsel oyunların çocukların esneklik becerisinde anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. Ongül ve arkadaşlarının çalışmada 3. ve 4. sınıf seçmiştir. Sınıflar birbirine yakın olmasına rağmen farklı sonuçlar vermesi gelişimde çocukların olgunlaşmasına ve cinsiyete bağlı farklılardan kaynaklandığını düşündürmektedir.

Baş (2018), *11-13 yaşı grubu futbolculara uygulanan 10 haftalık core antrenmanın seçili motor parametrelere etkisinin değerlendirilmesi* adlı çalışmasında yapılan core egzersizlerinin genel motor becerilerine etkisini anlamlı bulmuş fakat dengeye etkisini anlamsız bulmuştur.

Çalışma sonucuna göre; denge ve esneklik özelliğinde anlamlı sonuca rastlanılmamıştır. Cüneyt ve ark (2017), Ciğerci ve ark (2011), Haslofça, Haslofça, Kutlay (2011) yapılan

antrenmanların denge becerisini ve motor beceriyi olumlu yönde etkilediğini bulurken, Ongül ve ark. (2017), buz pateni, yüzme ve eğitsel oyunların çocukların esneklik becerisini anlamlı yönde geliştiğini gözlemlemiştir. Baş (2018), yapılan antrenmanların denge becerisine etkisini anlamsız bulmuştur. Yapılan literatür taraması çalışmamızla olumsuz yönde olması farklı yaş gruplarından ve farklı antrenman türlerinden kaynaklanabileceğini düşündürmektedir.

Nesne kontrolü gerektiren hareketlerin 1. sınıf grup içi değerlendirildiğinde;

Çalışma grubu top atma özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Top atma kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu top atma özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Top atma kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Top atma erkeklerde ise son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Ulutaş (2011), okul öncesi dönemde (6 yaş) belli oyunların çocukların psikomotor gelişimine etkisini araştırmıştır. Oyunların tenis topu fırlatma becerisini olumlu yönde etkilediğini gözlemlemiştir.

Özüdoğru (2009), 8-10 yaş amatör sporcuların günlük fiziksel aktivitenin motor performansa etkisini incelemiştir. Yapılan ön test-son test sonucunda fiziksel aktivite ve top fırlatma becerisi arasında pozitif yönde ilişki bulunmuştur.

Altınkök, Vazgeçer ve Ölçücü (2013), eğitim programının 5-6 yaş grubundaki çocukların motor gelişimine etkisini araştırmışlardır. 16 hafta boyunca çocuklarla birlikte beden eğitimi dersi işlenmiş ve yapılan ön test-son test verileri sonucunda top atma becerisinin gelişiminde anlamlı fark bulunmuştur.

Çalışma sonucunda; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta anlamlı sonuç bulunmamasına rağmen kontrol grubu kızlarda top atma becerisinde anlamlı sonuç bulunmuştur. Kontrol grubunda anlamlı sonuç bulunmasını, planlı programlı olarak egzersiz yapılmaya bile gelişimleri devam ettiğinden dolayı kontrol grubunda anlamlı

sonuç bulunmuştur. Sadece kızlarda anlamlı bulunmasını ise cinsiyetler arası fark ile açıklayabiliriz.

Çalışma grubu top yakalama özelliği grup içi değerlendirildiğinde

Top yakalama kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Top yakalama erkeklerde ise son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu top yakalama kızlarda grup içi değerlendirildiğinde

Top yakalama kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Akınbay (2014), okul öncesinde oyunun 4-5 yaş grubu çocukların motor performansına etkisini araştırdığı çalışmasında kontrol grubunun yakalama becerisinin geliştiğini bulmuştur.

Yarımkaya ve Ulucan (2015), 4-6 yaş arası çocuklarda hareket eğitimi programının motor gelişime etkisini araştırmıştır. Deney grubuna 12 hafta temel hareket eğitimi programı uygulanmıştır. Yapılan ölçümler sonucunda top yakalama becerisinde olumlu yönde gelişim gözlenmiştir.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamasının sonucunda top yakalama becerisi çalışma grubu kızlarda anlamlı sonuç göstermiştir. Yapılan literatür taramasına göre, Yarımkaya ve Ulucan'ın çalışması araştırmamızı desteklemiştir. Akınbay'ın kontrol lehine anlamlı çıkmasını ise çocukların kendilerinin gün içerisinde aktif olması ve gelişiminin süreklilik ilkesi ile açıklayabiliriz.

Nesne kontrolü gerektiren hareketlerin 2. sınıf grup içi değerlendirildiğinde;

Çalışma grubu top atma kızlarda grup içi değerlendirildiğinde;

Top atma kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu top atma özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Top atma kız ve erkeklerde son test-ön test değerlerinde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Çalışma grubu top yakalama özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Top yakalama erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Top yakalama kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kontrol grubu top yakalama özelliği grup içi değerlendirildiğinde;

Top yakalama erkeklerde son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Top yakalama kızlarda son test-ön test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Avcu (2016) beş yaş grubuna uyguladığı oyun temelli eğitim programının temel hareket becerilerine etkisini araştırmıştır. Yapılan ön test-son test verilerine göre top yakalamada deney grubu lehine anlamlı sonuç bulunurken, top fırlatmada anlamlı sonuç bulunmamıştır.

Dursun (2003), 6 yaş grubuna uygulanan özel beden eğitimi programı sonucunda top yakalama motor becerisi deney grubu lehine anlamlı sonuç bulunmuştur.

Çalışma sonucuna göre; Fiziksel Etkinlik Kartları uygulaması sonucunda top atma becerisinde olumlu yönde gelişime rastlanmazken, top yakalama çalışma ve kontrol grubu erkek öğrencilerinde olumlu yönde gelişim göstermiştir. Bu farkı fiziksel özellikleri ve cinsiyetler arasındaki farklılık ile açıklayabiliriz.

Nesne kontrolü gerektiren hareketlerin gruplar arası ön test-son test Mann Witney U testi veri analizleri değerlendirildiğinde;

1. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde,

Top atma, top yakalama ön test-son test değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

1. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde,

Top atma, top yakalama ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

2. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde;

Top atma, top yakalama ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

2. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde;

Top atma, top yakalama ön test-son test değerleri arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Kırıcı (2008)'nin hareket eğitiminin 4-6 yaş grubu çocukların motor performansına etkisini araştırmıştır. 8 hafta hareket eğitimi yapılan deney grubuna 8 hafta boyunca haftada 5 gün hareket eğitimi programı uygulanmıştır. Kontrol grubu ise normal programını uygulamışlardır. Gruplar arası son testler karşılaştırıldığında deney grubu lehine top fırlatma becerisi pozitif yönde gelişme sağlamıştır. Genel sonuca bakıldığında ise temel hareket becerileri motor performansı olumlu yönde etkilediğini söyleyebiliriz.

Kuru ve Köksalan (2012), 9 yaş çocuklarda oyunun psikomotor gelişimlere etkisini incelemiştir. Araştırma 14 hafta boyunca 2 saatlik ders içerisinde oynanan oyunlarla motor performansın etkisini incelemiştir. Araştırmanın sonucunda oyunun top tutma becerisinin kızlar lehine anlamlı fark bulunmuştur.

Çalışma sonucuna göre; top atma ve top yakalama becerisi ön test-son test değerleri arasında anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Genel anlamda yapılan temel hareket eğitimleri küçük yaş gruplarında top atma ve top yakalama becerilerini olumlu anlamda etkilerken çalışmamızda olumsuz sonuç bulunmasını, eğitim süresinin kısa olması, öğrencilerin fiziksel özelliklerinin farklı olmasından kaynaklı olabileceğini düşündürmektedir.

5.2 Sonuç

- i. FEK uygulamalarının yer değiştirme hareketlerine etkisi var mıdır?
- ii. FEK uygulamalarının dengeleme hareketlere etkisi var mıdır?
- iii. FEK uygulamalarının nesne kontrolü gerektiren hareketlere etkisi var mıdır?
- iv. FEK uygulamalarının yer değiştirme, dengeleme, nesne kontrolü gerektiren hareketler yönünden gruplar arası fark var mıdır?

FEK uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisini araştırdığımız bu çalışmada, FEK'ın temel hareket becerilerine etkisini, ilkokulda uygulanan programın geliştirebilmesine destek sağlamak ve bu alanda yapılacak diğer çalışmalara örnek teşkil edebileceği düşünölen sonuç ve öneriler yer almaktadır.

5.2.1 Sonuç

FEK uygulamalarının 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerilerinin kazanımına etkisini araştırdığımız bu çalışmada;

“FEK uygulamalarının yer değiştirme hareketlerine etkisi var mıdır?” alt probleminde;

Çalışma grubu 1. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta 5 m ve 20 m koşu özelliği kız ve erkek öğrencilerde, D.U.A. kızlarda anlamlı ve olumlu şekilde geliştiği görölmüştür. Çeviklik özelliğinde anlamlı sonuca ulaşılamamıştır. Bu sonuca göre uygulanan eğitimin kız ve erkek öğrencilerin esneklik ve koşu özelliği, kızlarda ise kuvvet özelliği olumlu yönde geliştiği görölmüştür.

Çalışma grubu 2. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta 5 m koşu kız ve erkek öğrencilerde, 20 m koşu kızlarda anlamlı ve olumlu yönde gelişim göstermiştir. D.U.A., çeviklik, özelliklerinde anlamlı sonuca ulaşılmamıştır. Kız ve erkek öğrencilerde farklı özelliklerde gelişim göstermesi fiziksel özelliklerinin farklı olmasından kaynaklı olabileceğini düşöndürmektedir.

“FEK uygulamalarının dengeleme hareketlerine etkisi var mıdır?” alt probleminde;

Çalışma grubu 1. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta esneklik özelliği kız ve erkek öğrencilerde olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenirken, denge özelliğinde kızlarda olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. Erkek öğrencilerde gelişmemesinin sebebi kız ve erkek öğrenciler arasında cinsiyete bağlı gelişim farklılığından kaynaklı olabileceğini düşündürmektedir.

Çalışma grubu 2. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Fiziksel Etkinlik Kartları uygulaması sonucunda esneklik ve denge özelliğinde olumlu ve anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Bunlar diğer araştırmalarla karşılaştırılırsa yaş farkından, uygulama süresinin yetersizliğinden ve fiziksel özelliklerinin farklılığından kaynaklı olabileceği söylenebilir.

“FEK uygulamalarının nesne kontrolü gerektiren hareketlere etkisi var mıdır?” alt probleminde;

Çalışma grubu 1. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta top yakalama özelliği kız öğrencilerde olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir. Top atma özelliğinde olumlu ve anlamlı bir gelişime gözlenmemiştir. Bu sonuca göre kızların top yakalama becerisi olumlu yönde geliştiği gözlenmiştir. Erkeklerde gelişmemesinin sebebini gelişimde bireysel farklılıklar vardır ilkesi ile açıklanabilir.

Çalışma grubu 2. sınıf grup için değerlendirildiğinde;

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta top yakalama özelliği erkek öğrencilerde anlamlı ve olumlu yönde gelişim gözlenmiştir. Top atma özelliğinde olumlu ve anlamlı bir sonuç gözlenmemiştir. Fiziksel Etkinlik Kartları uygulaması erkek öğrencilerin top yakalama özelliğini olumlu yönde geliştiğini göstermiştir.

“FEK uygulamalarının yer değiştirme, dengeleme, nesne kontrolü gerektiren hareketler yönünden gruplar arası fark var mıdır?” alt probleminde

1. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta 5 m koşu özelliği çalışma grubu lehine anlamlı ve olumlu yönde gelişim göstermiştir. Esneklik, D.U.A., eviklik, top atma, top yakalama, denge özelliklerinde olumlu ve anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Yapılan literatür taraması ile karşılaştırıldığında yöntem ve uygulama süresi azlığından kaynaklanabileceğini düşündürmektedir.

1. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta 5m ve 20 m koşu özelliği çalışma grubu lehine anlamlı ve olumlu yönde gelişim gözlenmiştir. Esneklik, D.U.A., eviklik, top atma, top yakalama, denge özelliklerinde olumlu ve anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Fiziksel Etkinlik Kartları uygulamasının erkeklerin koşu özelliği olumlu ve anlamlı yönde geliştiği gözlenmiştir.

2. sınıf kızlar gruplar arası değerlendirildiğinde

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta D.U.A., 5 m ve 20 m koşu özelliği çalışma grubu lehine anlamlı ve olumlu yönde gelişim gözlenmiştir. Esneklik, eviklik, top atma, top yakalama, denge özelliklerinde olumlu ve anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Fiziksel Etkinlik Kartları uygulaması kızların kuvvet (D.U.A.) özelliği ve koşu özelliği olumlu ve anlamlı yönde geliştiği gözlenmiştir.

2. sınıf erkekler gruplar arası değerlendirildiğinde

Araştırma kapsamında Fiziksel Etkinlik Kartları uygulanan grupta 5 m ve 20 m koşu özelliği, çeviklik, top atma özelliği çalışma grubu lehine anlamlı ve olumlu yönde gelişim gözlenmiştir. Esneklik, D.U.A., top yakalama, denge özelliklerinde olumlu ve anlamlı sonuç gözlenmemiştir. Fiziksel Etkinlik Kartları uygulaması koşu, çeviklik ve top atma özelliği olumlu ve anlamlı yönde gelişim gözlenmiştir.

5.2.2 Öneriler

1. Elde edilen veriler ilkokul düzeyinde tek bir okula ait verilerdir. Bu nedenle çalışma sonuçları ile ilgili yorum yapılırken bu özellik dikkate alınmalıdır.
2. Gelişimde bireysel farklılıklar vardır. Çocukların öğrenmeleri, gelişim hızları, yetenekleri birbirinden farklıdır. Bu nedenle FEK çocukların bireysel farklılıklarını göz önüne alarak yapılmalıdır.
3. Çocukların sadece okulda değil okuldan sonrada tüm yaşamları boyunca spor yapmaları teşvik edilmelidir.
4. FEK uygulayan öğretmenlere kartların nasıl uygulanacağı ve kullanılacağıyla ilgili hizmet içi eğitim verilmelidir.
5. Kartların kazanımlarına ulaşılması için okullara yeterli materyal desteği sağlanmalıdır.
6. Okul şartları FEK için uygulanabilir imkânda olmayabilir. Bu yüzden kartlardaki hareketleri salon ve bahçede uygulanabilir şekilde revize edilmelidir.
7. Bu yaş grubu çocuklar koşma gerektiren hareketleri yapmaktan hoşlanmaktadırlar. Çocuklara bunları yapabilecek güvenli ve yeterli alanların istihdam edilmesi gereklidir.
8. Benzer çalışmaların daha uzun sürede uygulanması önerilmektedir.
9. Bu çalışmalar sadece ilkokulda değil ortaokul ve lise öğrenim kademelerinde okul örneklem sayısı artırılarak uygulanabilir.
10. FEK'lerin spor branşları üzerindeki etkileri araştırılabilir.

KAYNAKÇA

- Açıkada, C. & Hazır, T. (2016). Uzun süreli sporcu gelişim programları: hangi bilimsel temellere oturuyor? *Spor Bilimleri Dergisi*. 27(2), 84-100.
- Akar, Z. (2007). “Yaşama Sürecine Sivil Toplum Katılımı: Bir Sistem Arayışı”. Konulu Panel Tutanağı, Ankara: TBMM Eski Cumhuriyet Senatosu Salonu.
- Akınbay, H. (2014). Okul öncesi dönemde oyunun önemi çocukların motor gelişimi üzerine etkileri. (Yüksek lisans tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Akın, S. (2015). *Okul öncesi 60-72 aylık çocukların temel motor beceri gelişiminde eğitsel oyunların etkisi*. (Doktora tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- Aktuğ Z. B., İri, R. & Top, E. (2018). The investigation of the relationship between children’s 50m freestyle swimming performances and motor performances. *Asian Journal of Education and Training*. 4(1), 41-44.
- Altınkök, M. & Ölçücü, B. (2013). 10 yaş tenisçilerde yarışma öncesi postural kontrol ile performanslarının incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 14 (2), 273-276.
- Altınkök, M., Vazgeçer, E. & Ölçücü, B. (2013). Temel motor hareketlerin geliştirilmesini içeren beden eğitimi program tasarımının 5-6 yaş çocukların temel motor hareketlerinin gelişimine etkisinin araştırılması. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*. 1(1), 74-87
- Arslan, E. & İnce, G. (2015). 12 haftalık egzersiz programının atipik otizmlili çocuklarını kaba motor beceri düzeylerine etkisi. *Uluslararası Spor Egzersiz ve Antrenman Bilimleri Dergisi*. 1(1), 51-62.
- Atasoy, H. (2018). *Yüzme antrenmanlarının 8-10 yaş performans grubu yüzücülerinin serbest stil dereceleri ile bazı antropometrik ve motorik özellikler üzerindeki etkisinin incelenmesi*. (Yüksek lisans tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.
- Avcu, U. A. (2016). Oyun temelli eğitim programının beş yaş grubundaki çocukların temel hareket becerilerine etkisinin incelenmesi. *Avrasya Uluslararası Araştırma Dergisi*. 4(8), 139-149.
- Aydın, A. (2001). *Gelişim ve öğrenme psikolojisi*. İstanbul: Alfa Yayınları.
- Aydın, B. (2005). *Çocuk ve ergen psikolojisi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Ballı, Ö. M. (2006). Bruininks-oseretsky motor yeterlik testinin geçerlik, güvenilirlik çalışması ve beş-altı yaş grubu çocuklara uygulanan jimnastik eğitim programının motor gelişime etkisinin incelenmesi. (Doktora tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Baş, M. (2018). 11-13 yaş grubu futbolculara uygulanan 10 haftalık core antrenmanının seçili motor parametrelere etkisinin değerlendirilmesi. (Yüksek lisans tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.

- Binbaşıoğlu, C. (1995). *Eğitim psikolojisi*. Ankara: Yargıcı.
- Bozdoğan, K. T. & Kızılet, A. (2017). Gelişim çağındaki (11-13 yaş) badminton oyuncularında sırt ve bacak kuvvetinin çeviklik yeteneği ilişkisi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*. 2(3), 69-82.
- Bulut, S. (2013). Sağlıkta sosyal bir belirleyici; fiziksel aktivite. *Türk Hijyen ve Deneysel Biyoloji Dergisi*. 70(4): 205-14.
- CCD, (2018). Centers for Disease Control and Prevention Web site: <https://www.cdc.gov/physicalactivity/community-strategies/beactive/visual-guide.html> 22 Kasım 2018 tarihinde ulaşılmıştır.
- Ceylan, C. G. & Dalaman, O. (2017). İlkokul II. sınıf oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarının gerçekleşme düzeyine ilişkin öğretmen görüşleri. *The Journal of International Education Science*. 4(10), 235-254
- Cüce, G. (2019). Aerobik cimnastikçilerde uygulanan pliometrik ve tabata antrenmanlarının sıçrama performansı ve solunum fonksiyon parametreleri üzerine etkisi. (Yüksek lisans tezi). Pamukkale Üniversitesi, Denizli.
- Çalık, S. U., Kamiş, O., Pekel, H. A. & Aydos, L. (2019). IAAF çocuk atletizm programının ortaokul öğrencilerinin bazı fiziksel uygunluk testlerine etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 24(1), 51-61.
- Çelik, A. & Şahin, M. (2013). spor ve çocuk gelişimi. *The Journal of Academic Social Science Studies*. 6(1):467-478.
- Demirel, Ö. (1993). *Genel öğretim yöntemleri*. Ankara: Usem Yayınları.
- Demirel, Ö. & Kaya, Z. (2009). Eğitim ile ilgili temel kavramlar. Demirel, Ö. & Kaya, Z. (Ed.). *Eğitim bilimlerine giriş*. (ss.3-22). Ankara: Pegem Akademi. 3. Baskı.
- Devlet Planlama Teşkilatı. (1983). Beşinci beş yıllık kalkınma planı. Ss:35.
- Dohman, Z. & Özmaden, M. (2008). Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümlerinde öğretmen yetiştirme sorunları. *Ataturk Journal of Physical Education and Sport Sciences*.
- Durukan, H., Koyuncuoğlu, K. & Şentürk, U. (2016). Okul öncesi çocuklarda temel jimnastik programının motor gelişim açısından incelenmesi. *Celal Bayar Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 11(2), 131-140.
- Dursun, M. Z. (2003). Temel becerileri içeren özel beden eğitimi program tasarımının okulöncesi 6 yaş çocukların motor beceri erişimleri üzerine etkisi. (Yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Emül, K. S. (2013). Yüzme dersi eklenen beden eğitimi dersinin performans parametreleri üzerine etkisi. (Yüksek lisans). Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Ersöz, Y. (2012). Çoklu beceri spor eğitim programının 7-10 yaş grubu erkek çocuklarda motor gelişime etkisi. (Yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Ertürk, S. (1993). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Meteksan Matbaacılık.

- Gallahue, D.,L. (1982). Understanding motor development in children. Boston, MA: John Wiley&Sons, Inc
- Gül, Ö. (2012). Oyun ve hareket temelli büyük kas beceri eğitim programlarının 4-5 yaş çocukların büyük kas becerilerine etkisinin karşılaştırılması. (Doktora tezi). Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Güven, Ö. & Yıldız, Ö. (2014). Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinden beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*. 22(2), 525-538.
- Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü, (2018). Sağlıklı Beslenme ve Hareketli Hayat Dairesi Başkanlığı Web Site: <https://hsgm.saglik.gov.tr/tr/fiziksel-aktivite/ulkemizde-durum.html> 10 Ekim 2018 tarihinde ulaşılmıştır.
- Haslofça, E., Haslofça, F. & Kutlay, E. (2011). 9-10 yaş çocuklarda fiziksel uygunluk parametreleri arasındaki ilişkiler. *Spor Hekimliği Dergisi*. 46(2), 67-76.
- Hazar, F. & Taşmektepgil, Y. (2008). Puberte öncesi dönemde denge ve esnekliğin çeviklik üzerine etkilerinin incelenmesi. *Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*. 6(1), 9-12.
- İrez, G., S. (2012). Fiziksel etkinlik kartları uygulamasının ilköğretim öğrencilerinin beden eğitimi derslerindeki fiziksel aktivite ders içerikleri ve öğretmen davranışları üzerine etkisi. (Doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Iri R, Aktuğ Z., B. (2017). Investigating the effect of sports on motor skills in children. *International Journal of Human Sciences*.14(4): 4300-4307.
- İri, R., Engin, H., Aktuğ, Z.,B. (2018). 12-15 yaş arası güreşçilerde 8 haftalık denge antrenmanın denge ve sürat performansı üzerine etkisi. *Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 81-90.
- Kaya, Z. (2009). Eğitimin psikolojik temelleri. Demirel, Ö., Kaya, Z (Ed.), *Eğitim bilimlerine giriş*. (ss. 95-127). Ankara: Pegem Akademi. 3. Baskı.
- Kaya, M., Sarıtaş, N., Köroğlu, Y., Kaya, Ö. E. & Sukan, S. (2018). Farklı öğretmenlerden beden eğitimi dersi alan çocukların bazı motorik özelliklerinin karşılaştırılması. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*. 1(2), 99-107.
- Kaya, Ö. E., Köroğlu, Y., Sarıtaş, N., Kaya, M. & Sukan, S. (2019). Eğitsel oyunlar etkinliğine katılımın çocuklardaki denge, reaksiyon ve çeviklik üzerine etkisi. *Journal of Sports Sciens Ressearches*. 4(1), 35-42.
- Kerkez, İ. F. (2012). Sağlıklı Büyüme için Okulöncesi Dönemdeki Çocuklarda Hareket ve Fiziksel Aktivite. *Hacettepe J. of Sport Sciences*. 23(1), 34-42.
- Kerkez, İ. F. (2013). Türkiye’de çocuklarda motor gelişim değerlendirilmesinde tgmd-2 uygulamalarına bir bakış. *Spor Bilimleri Dergisi*. 24 (3), 245-256.
- Kılıç, Z. (2019). Champs motor beceriler protokolü’nün (CMBP) Türkçeye uyarlanması ve catch programı hareket etlinliklerinin çocukların lokomotor ve nesne kontrolü becerileri üzerindeki etkisinin incelenmesi. (Doktora tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.

- Kırıcı, M. H. (2008). Okulöncesi eğitim kurumlarındaki 4-6 yaş grubu çocuklarda 8 haftalık hareket eğitiminin motor performanslarına etkisi. (Yüksek Lisans Tezi). Muğla Üniversitesi, Muğla.
- Koç, S. (2005). *Beden eğitimi ve sporda beceri gelişimi*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Koç, H. & Aslan, S. C. (2010). Erkek hentbol ve voleybol sporcularının seçilmiş fiziksel ve motorik özelliklerinin karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 12(3), 227-231.
- Koç, H. & Tekin, A. (2011). Beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisi. 7. *Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri Kongresi*. (ss. 9-17). Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi.
- Koç, M. C. (2017). İlkokul çağındaki çocukların temel motor beceri gelişiminde eğitsel oyunların etkisi. (Doktora tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- Koçyiğit, B., Çimen, E. & Karakuş, S. (2018). 12-14 yaş grubu hentbol ve tenis sporcularının fiziksel ve antropometrik ve motorik özelliklerinin karşılaştırılması. *Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5(S11), 14-25.
- Kulak, A., Kerkez, F. İ. & Aktaş, Y. (2011). Zihinsel antrenman programının 10-12 yaş futbolcularda bazı motor özelliklere etkisi. *Spor Bilimleri Dergisi*. 22(3), 104-114.
- Kuru, O. & Köksalan, B. (2012). 9 yaş çocuklarının psiko-motor gelişimlerinde oyunun etkisi. *Cumhuriyet International Journal Of Education*. 1(2), 37-49.
- Kuruoğlu, S. (2016). temel hareket eğitiminin 10 yaş lisanslı yüzücüler üzerindeki hazırbulunuşluk etkilerinin incelenmesi. (Yüksek lisans tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.
- Mazlumoğlu, B. (2015). 10-12 yaş arası spor yapan ve yapmayan kız ve erkek öğrencilerin fiziksel kondisyonlarının eurofit test bataryasıyla karşılaştırılması. (Yüksek Lisans tezi). Atatürk üniversitesi, Erzurum.
- Mili Eğitim Temel Kanunu. (1973). 5 (12), 2342.
- MEB, 2005. İlköğretim beden eğitimi dersi 1-8.sınıf öğretim programı ve kılavuzu. Ankara: Devlet Kitapları Müdürlüğü.
- MEB,(2012).http://www.meb.gov.tr/duyurular/duyurular2012/12Yil_Soru_Cevaplar.pdf adresinden 4 Şubat 2018'de erişilmiştir.
- MEB, (2018). Oyun ve Fiziki etkinlikler dersi öğretim programı (<http://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=330>) adresinden 4 Şubat 2018'de erişilmiştir
- ODPHP, (2018). Office of Disease Prevention and health Promotion Web site: <https://health.gov/paguidelines/second-edition/10things/> adresinden 22 Kasım 2018 tarihinde ulaşılmıştır.
- Okudur, A. & Sanioğlu, A. (2012). 12 yaş tenisçilerde denge ile çeviklik ilişkisinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 14 (2), 165-170.

- Ongül, E., Bayazıt, B., Yılmaz, O. & Güler, M., (2017). Oyun ve fiziki etkinlikler dersinin çocuklarda seçilmiş motor özellikler üzerine etkisi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*. 2(1), 45-52.
- Orhan, İ., Özdemir, Ö. & Hindistan, İ. E. (2019). Farklı sosyo-ekonomik seviyedeki okullarda eğitim gören 10-12 yaş çocukların fiziksel uygunluk düzeyleri üzerine etkisi. *The Journal Of International Social Research*. 12,62.
- Ölçücü, B., Canikli, A., Ağaoğlu, Y. S. & Erzurumluoğlu, A. (2010). 10-14 yaş çocuklarda tenis becerisinin gelişimine etki eden faktörlerin değerlendirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 12(2),0-0.
- Özbar, N. (2007). Hareket eğitimi programının 4-6 yaş grubu çocuklarda motor beceri ve vücut kompozisyonu üzerine etkisinin incelenmesi. (Doktora tezi). Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Özden, Y. (2010). *Öğrenme ve Öğretme*. Ankara: Pegem Akademi.
- Özer, D. S. & Özer, K. (2009). *Çocuklarda Motor Gelişim*. Nobel Yayınları.
- Özmen, H. & Ekiz, D. (2013). *Eğitim Bilimine Giriş*. Ankara: Pegem Akademi.
- Özüdoğru, A. (2009). 8-10 yaş grubu amatör sporcu çocuklarda günlük fiziksel aktivitenin motor performansa etkisi. (Yüksek lisans tezi.). Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Pancar, Z., Biçer, M & Özdal, M. (2018). 12-14 yaş grubu bayan hentbolculara uygulanan 8 haftalık pliometrik antrenmanların seçilmiş bazı kuvvet parametrelerine etkisi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*. 9(1), 18-24.
- Przysucha, E. (200) The comporison of balance performance between boys with and without developmental coordination disorder. Master of science. Akt: Çelebi, B. (2010) Hareket eğitiminin okulöncesi eğitim kurumlarındaki 5-6 yaş grubu çocuklarda fiziksel ve motor gelişime etkisi.
- Saygın, Ö., Polat, Y. & Karacabey, K. (2005). Çocuklarda hareket eğitiminin fiziksel uygunluk özelliklerine etkisi. *Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*. 19(3), 205-212.
- Selçuk, Z. (2010). *Eğitim Psikolojisi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım. 19. Baskı
- Senemoğlu, N. (2005). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim*. Ankara: Gazi Kitabevi
- Serbes, Ş., Yüret, E. ve Topkaya, İ. (2004) İlk ve orta öğretim beden eğitimi öğretim programının eğitim amaçları açısından, genel amaç ve amaç (hedef) içerikleri analizi. XIII. *Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı*. Malatya: İnönü Üniversitesi.
- Şen, M. (2004). Anaokuluna devam eden altı yaş çocukların motor gelişimlerine beden eğitimi çalışmalarının etkisinin incelenmesi. (Yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Ulutaş, A. (2011). Okul öncesi dönemde(6 yaş) belli başlı oyunların çocukların psikomotor gelişimine etkisi. (Yüksek lisans tezi). İnönü Üniversitesi, Malatya.

- Tamer, K., Pulur A. (2001). *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Kozan Ofset.
- T.C. Sağlık Bakanlığı, 2014. Türkiye Fiziksel Aktivite Rehberi. Ankara.
- Usluoğlu, Z. 2014. Fiziksel etkinlik kartlarına ilişkin görüşler ve kartların öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarına etkisi. (Yüksek lisans tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Turgut, C. (2017). Ortaöğretimde öğrenim gören erkek hentbolcu öğrencilere yapılan 8 haftalık pliometrik antrenmanın sporcuların çeşitli fiziksel ve fizyolojik parametreleri üzerine etkisi. (Yüksek lisans tezi). Bartın Üniversitesi, Bartın.
- Tükenmez, M. (2018). Denge antrenmanlarının bocce raffa oyuncularında yaklaşma (punto) isabetlilik oranına ve denge koordinasyon üzerine etkisi (İstanbul esenyurt ilçesi örneği). (Yüksek lisans tezi). İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.
- WHO, (2007). Promoting physical activity in schools. an important element of a health-promoting school. WHO information series on school health document 12. France. 4 Şubat 2018 tarihinde ulaşılmıştır.
- WHO, 2013. Nutrition, Physical Activity and Obesity Turkey.
- WHO, (2018). Physical Activity Web site: <http://www.who.int/dietphysicalactivity/pa/en/> adresinden 4 Şubat 2018 tarihinde ulaşılmıştır.
- Yarımkaya, E. & Ulucan, H. (2015). Çocuklarda hareket eğitimi programının motor gelişim üzerine etkisi. *International Journal Of New Trends In Arts, Sports & Science Education*. 4(1)
- Yavuzer, H. (1984). *Çocuk Psikolojisi*. İstanbul: Altın Kitaplar.
- Yetim, A. (1999). Öğretmenlik mesleği ve beden eğitimi spor öğretmeninin sosyal görevleri. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 4(3), 222-234.
- Yılmaz, O., Bozkurt, S. (2017). Oyun ve fiziki etkinlikler dersinin ilkökul öğrencilerinin motorik özelliklerinin gelişimine etkisi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*. 2(2), 43-50.

EKLER

Ek 1. Araştırma İzin Yazısı

T.C.
İSTANBUL VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 59090411-44-E.8894734
Konu: Anket Araştırma İzni

04.05.2018

MARMARA ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

İlgi: a) 05.04.2018 tarih ve 1800102540 sayılı yazınız.
b) Valilik Makamının 27.04.2018 tarih ve 8449758 sayılı oluru.

Üniversiteniz Eğitim Bilimleri Enstitüsü yüksek lisans öğrencisi Güner KAPTAN'ın "**Fiziksel Etkinlik Kartlarının 1. ve 2. Sınıf Öğrencilerinin Hareket Becerileri Kazanımına Etkisi**" konulu araştırma çalışması hakkındaki ilgi (a) yazınız ilgi (b) valilik onayı ile uygun görülmüştür.

Bilgilerinizi ve araştırmacının söz konusu talebi; bilimsel amaç dışında kullanmaması, **uygulama sırasında bir örneği müdürlüğümüzde muhafaza edilen mühürlü ve imzalı veri toplama araçlarının kurumlarımıza araştırmacı tarafından ulaştırılarak uygulanması**, katılımcıların gönüllülük esasına göre seçilmesi, araştırma sonuç raporunun müdürlüğümüzden izin alınmadan kamuoyuyla paylaşılması koşuluyla, gerekli duyurunun araştırmacı tarafından yapılması, okul idarecilerinin denetim, gözetim ve sorumluluğunda, eğitim-öğretimi aksatmayacak şekilde ilgi (b) Valilik Onayı doğrultusunda uygulanması ve işlem bittikten sonra 2 (iki) hafta içinde sonuçtan Müdürlüğümüz Strateji Geliştirme Bölümüne rapor halinde bilgi verilmesini arz ederim.

M. Nurettin ARAS
Müdür a.
Müdür Yardımcısı

EK:1- Valilik Onayı
2- Ölçekler

İl Millî Eğitim Müdürlüğü Binbirdirek M. İmran Öktem Cad.
No:1 Eski Adliye Binası Sultanahmet Fatih/İstanbul
E-Posta: sgb34@meb.gov.tr

A. BALTA VHKİ
Tel: (0 212) 455 04 00-239
Faks: (0 212)455 06 52

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 0d05-e15f-3db7-a389-1f89 kodu ile teyit edilebilir.

Ek 2. Veli Onay Formu

T.C.
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
SPOR EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ

Veli Onay Mektubu

Kod: ÖĞR.1

Sayın Veliler, Sevgili Anne-Babalar,

Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Spor Eğitimi Anabilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü Yüksek Lisans Bitirme tezi kapsamında “Fiziksel etkinlik kartı uygulamalarının ilkokul 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin hareket becerileri kazanımına etkisi” başlıklı araştırma projesini yürütmekteyim. Araştırmamızın amacı ilkokul çağındaki çocukların Beden Eğitimi ve Spor dersine uygulatılacak olan fiziksel etkinlik kartları oyunlarının, çocukların yer değiştirme, nesne kontrol ve dengeye etkisini incelemektir. Bu amacı gerçekleştirebilmek için çocuklarınızın fiziksel etkinlik dersini birlikte işlemeye ihtiyaç duymaktayım.

Katılmasına izin verdiğiniz takdirde çocuğunuz antrenman saati içinde test ölçümleri yapılacaktır. Anne-baba anketleri ise size çocuğunuz aracılığıyla ulaştırılacaktır. Çocuğunuzun katılacağı sportif testler ve sonuçları sadece bilimsel araştırma amacıyla kullanılacaktır. Bu formu imzaladıktan sonra hem siz hem de çocuğunuz katılımcılıktan ayrılma hakkına sahipsiniz. Araştırma sonuçlarının özeti tarafımızdan okula ulaştırılacaktır.

Araştırmayla ilgili sorularınızı aşağıdaki e-posta adresini veya telefon numarasını kullanarak bize yöneltebilirsiniz.

Saygılarımla,

Güner
KAPTAN

İmza

Tel: 05312912532

E-posta: gunerrkaptan@gmail.com

Bu araştırmaya ocuğumun katılmasını **ONAYLIYORUM/ONAYLAMİYORUM.**

Veli Kodu.....

İmza

